

rozsévač rozsievač

12
DECEMBER
PROSINEC

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

30 rokov JASu na Slovensku

Hodnota společenstva

A Slovo se stalo tělem

Odvahu berme na kolenou

Cirkev ako Božia rodina,

kde se připravujeme na společný věčný život

„Od trónu som počul mohutný hlas: „Pozri, Boží stánok medzi ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľuďom; on sám, ich Boh, bude s nimi“ (Zj 21, 3).

30 ROKOV JASU NA SLOVENSKU

Na úvod chceme pripomenúť, že spevácky zbor JAS v roku 1970 založil a dirigoval brat kazateľ Miloš Šolc ml. Ďalšie obdobie spevokol viedli ako dirigent Libor Mathauser a duchovný vedúci brat kazateľ Jan Titěra. Počas doby poznačenej komunistickou ideológiou to bolo to najťažšie a zároveň vzácné obdobie. Po revolúcii v roku 1989 prišlo k veľkým zmenám. Mladí ľudia chceli a konečne aj mohli slobodne slúžiť vo svojich miestnych zboroch. Na jar roku 1992 vo vedení dospeli k rozhodnutiu spoločnú službu JASu ukončiť „Posledným koncertom“. V tej dobe bol vedúcim JASu kazateľ Tomáš Kriška a dirigent Libor Mathauser.

26. septembra 1993 sa v zbere Lučenec konal prvý koncert „slovenského“ JASu. Práve na tomto mieste sme sa preto rozhodli osláviť 30 rokov služby spevokolu JAS.

V tom čase brat kazateľ Tomáš Kriška prevzal zodpovednosť za službu speváckeho telesa JAS na Slovensku ako vedúci. Dirigentmi sa stali Ester Krišková a Milan Uhrin. Neskôr sa v roku 1998 stal novým dirigentom a vedúcim Branislav Král, ktorý vedie spevokol aj v súčasnosti.

Je to len malý náhľad do histórie speváckeho zboru, ale nechceme zabudnúť na zástup tých, čo mali srdce pre túto službu, ktorí milovali Boha a nedokázali o tom mlčať. Mali vášeň pre Krista a obdarovanie, ktoré chceli použiť pri zvestovaní Božej cesty spasenia pre človeka.

Spev bol vždy významným v živote mládeže v baptistických zboroch. Spevom vyjadrujeme našu obrovskú radosť a vďačnosť za to, že sme mohli uveriť v zvesť evanjelia a prijať Pána Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa, a ďalej túto správu prinášame ľuďom na našich koncertoch. Máme možnosť hovoriť v piesňach o Božej milosti, ktorá nám bola daná, a o našej láske k Bohu.

Stretnutie bolo vzácnou príležitosťou vidieť tváre bývalých a aj súčasných Jasákov z blízka aj ďaleka. Jas nie je len spevokolom, ale aj rodinou vzácných bratov a sestier. Mnohí z nás v spomienkach vyjadrili vďačnosť za úžasné priateľstvá, rozhovory, zdieľanie, podporu a lásku.

Spoločný čas sme strávili nielen spevom, ale aj rozhovormi a spomienkami na naše služby na Slovensku, ale aj v zahraničí. Koncerty v Berne a Coventry určite patria k nezabudnuteľným zážitkom.

Tento výročný koncert bol spoločnou službou bývalých a súčasných spevákov a tak sa nás na pódiu lučeneckého zboru stretlo toľko, že sme ho celé zaplnili. A bolo to aj počuť. Zaspievať si pieseň „Verní“ s našimi predchodcami bolo vzácnym darom a silným zážitkom aj pre samotných spevákov.

Tak ako pred tridsiatimi rokmi, aj teraz sme spevom slúžili v nedelju na slávnosti vďakvyzdania, kde sme mohli spoločne chváliť nášho Pána za všetko, čo sme od neho mohli prijať.

Sme veľmi vďační miestnemu zboru v Lučenci, že nás prijali a pomohli nám s týmto výročným koncertom. Veľmi si vážime, že sme boli práve tam, lebo tam sa to pred tridsiatimi rokmi z Božej milosti začalo.

*Za JAS Vierka Šinková,
Robert Pokorný a Braňo Král*

OHLASY Z KONFERENCIE MLÁDEŽE

Konferencie mládeže s názvom „Duch svätý“ proběhla po druhé v biskupském gymnáziu v Brně ve dnech 27.-29. října 2023. Přes 300 účastníků se sešlo ze všech koutů ČR, někteří i ze Slovenska, aby se stali součástí této akce. Konferenci se zúčastnili mladí z 20 českých sborů BJB, ale i jiných denominací AC, CB, Křsb.). Hlavním řečníkem byl Dave Patty, vedoucí organizace Joshiah Venture, zakladatel Křesťanské akademie mladých. Na téma Duch svätý měl tři vyučování. Mladí měli na výběr z širokého spektra seminářů na témata: Evangelizace, Věrné správcovství financí, Zdravé partnerské vztahy, Jsme tím, kým si volíme, že budeme, Křesťanům se psychické problémy nevyhýbají, co s tím, Gender chaos, Když duše bolí, Služba dorostu, Věrné správcovství času, Trojedinost Boha, Ovoce Ducha, Jsem, jaká jsem (seminář pro holky), Radosti a úskalí kazatelské služby. Kromě vyučování zde byl prostor pro sporty, hry a především rozhovory u kávy, čaje či jiných dobrot, které byly k dispozici v konferenční kavárně. Věříme, že akce splnila svůj účel a nabídla účastníkům zajímavý, pestrý, ale také hluboký a praktický obsah.

Za radu odboru mládeže Pavel Mrázek

ÚVODNÍK

CIRKEV AKO VEČNÁ RODINA

Aj tento rok, asi tak ako väčšina rokov, ktoré prežívame tu na zemi, ubehol veľmi rýchlo. Už je tu zrazu koniec. Celý rok sme v našom časopise preberali z rôznych aspektov tému cirkvi (zboru) ako Božej rodiny. Všetky témy sa týkali

našho života v spoločenstve. Božie slovo jednoznačne zdôrazňuje, že nemáme svoj život žiť individuálne, ale v spoločenstve s ostatnými bratmi a sestrami máme spolu oslavovať Boha, učiť sa Božie slovo, niest iným ľuďom dobrú správu a tak plniť svoje poslanie. Celý svoj život máme spolu prežívať v Božej rodine, kde si máme predovšetkým cez rôzne veci, ktoré spolu konáme, prejavovať vzájomne lásku.

Prečo to však máme robiť? Prečo máme žiť v spoločenstve, v Božej rodine? Na to existuje viacero odpovedí v Božom slove a niektoré z nich sme sa pokúsili počas roka v jednotlivých číslach predstaviť.

V tomto poslednom čísle je odpoveďou to, že máme žiť v spoločenstve Božej rodiny, aby sme trénovali, učili sa spolužitiu, lebo budeme žiť s ostatnými bratmi a sestrami večne. Myslím si, že si nevieme ani predstaviť, čo to znamená žiť večne. Nebudú nás naháňať žiadne termíny a na všetko budeme mať dost času.

Celý náš život tu na tejto zemi je vlastne prípravou na večný život. Tu, počas tohto časného života rozhodujeme o tom, kde strávime večnosť, či budeme zachránení, alebo zatratení. Život v spoločenstve Božieho ľudu tu na zemi je prípravou na život v spoločenstve Božej rodiny vo večnosti. Písmo nám odhaľuje niektoré aspekty večného života a jedným z obrazov je, že to bude hostina Baránkova, kde zasadne celá Božia rodina. Je zjavné, že tam nebude priestor, kde by sme sa mohli „zažiť“ a žiť večnosť sami vo svojom individuálnom súkromnom nebi. Veď to by už ani nebolo nebo, skôr peklo osamotenosti, lebo by sme nemohli rozdávať a zažívať lásku. Preto je tu ten dôraz Písma, aby sme žili v spoločenstve už na zemi, aby sme už teraz mohli zažívať „ochutnávku“ toho, aké to bude v nebi. To, keď zažívame pre náš hriech negatívne veci aj v spoločenstve, je zase svojím spôsobom „ochutnávka“ pekla, aby sme si uvedomili rozdiel. Diabol sa snaží zničiť spoločenstvo cez naše sebecko a individualizmus, keď namiesto lásky ponúka len sebalásku.

Páči sa mi ilustrácia o dlhých lyžiciach, ktorá názorne vysvetľuje rozdiel medzi peklom a nebom a úlohu spoločenstva. V pekle stál v strede miestnosti kotol s vynikajúcim pokrmom. Okolo sedeli ľudia s dlhými lyžicami a brali si jedlo z kotla. Vyzerali veľmi úboho: boli vychudnutí, bledí, smutní, aj atmosféra bola hrobová a studená. Lyžice boli také dlhé, že nebolo možné dať si výborné jedlo do úst. Aj v nebi bol v strede kotol s výborným pokrmom a okolo sedeli ľudia s dlhými lyžicami. Títo ľudia boli dobre živí, radostní a šťastní. Nekrmili seba, ale využívali dlhé lyžice na to, aby jedlo podali jeden druhému.

Večný život sa začína už tu v časnosti. Od svojho znovuzrodenia sme sa už narodili do večného života, vlastne ho už žijeme, aj keď ešte nie v jeho plnosti a dokonalosti. Smrť je prechodom do plného a dokonalého zažívania večnosti. Ten Boží dokonalý plán je, že večnosť budeme žiť v dokonalom láskyplnom spoločenstve Božej rodiny, s Bohom Otcom, Bohom Synom, Bohom Duchom Svätým a s ostatnými bratmi a sestrami v Cirkvi. Nedokonale môžeme toto spoločenstvo zažívať už teraz v našich ľudských rodinách a cirkvách (zboroch). Nedajme si privilégium žiť v takomto spoločenstve vziať ani narušiť nikým a ničím.

Ján Szöllös

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút **Jazyková a redakčná úprava:** J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK350900000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč/ kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napísať adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zaslala. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby za zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: **IBAN SK350900000000011489120, SWIFT: GIBASKBX**

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**

Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadrovať názor redakcie.

Všetchny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny jsou uveřejněné.

OBSAH

30 rokov JASu na Slovensku Ohlasy z konferencie mládeže	2
Cirkev ako večná rodina Úvodník	3
... kde se pripravujeme na spoločný večný život. Každou starost vložte na Něj	4
Hodnota spoločenstva	5
A Slovo se stalo tělem Náš Ochranca	6
Chválu vzdejte Hospodinu Verejné zhromaždenie pri pamätníku holokaustu.	7
Odvahu berme na kolenou	8
Pomohli nám následovníci Ježíše	9
Mária (Bojí se nejisté budoucnosti)	10 - 11
Boží Duch ťa drží	11
Milovať nepriateľov	12
S Ježíšom v kuchyni	13
Správy z Papuy Novej Guiney	14
Božský i davidovský Zeptali jsme se za vás	15
Duch svatý je mnohem bližší	17
Maureen sa vďaka vzdelaniu zmenil život	18
Exulantské Vánoce a Velikonoce Cena Rozsévače na rok 2024	19

CÍRKEV JAKO BOŽÍ RODINA, KDE SE PŘIPRAVUJEME NA SPOLEČNÝ VĚČNÝ ŽIVOT

(Pozemské společenství je nedokonalým obrazem dokonalého společenství, které budeme mít na věčnosti s Bohem a se všemi vykoupenými lidmi)

„Aj keď všetky národy chodia v mene svojich bohov, my však budeme chodiť v mene Hospodina, nášho Boha, na večné veľky“ (Mich 4, 5).

„Každý jiný lid si chodí ve jménu svých bohů, ale my budeme chodit ve jménu Hospodina, našeho Boha, navěky a navždy“ (Mich 4, 5).

Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježíša Krista, ktorý nás požehnal všetkým duchovným požehnaním cez naše spoločenstvo v Kristovi v nebesiach (Ef 1, 3).

„Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnaním nebeských darů“ (Ef 1, 3).

„Od trónu som počul mohutný hlas: Pozri, Boží stánok medzi ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľuďmi; on sám, ich Boh, bude s nimi“ (Zj 21, 3).

„A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: Hle, přibyték Boží uprostřed lidí. Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid. On sám, jejich Bůh, bude s nimi“ (Zj 21, 3).

Čtvrtou kapitolu listu Efezským začíná Pavel slovy: „Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hledte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Dále pak píše o tom, jak Bůh vybavuje svou církev dary a pokračuje v. 12-14: „Aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovou plnosti. Pak už nebudeme nedospělí.“

Čteme zde o růstu do zralosti, do dospělosti, tak, abychom byli skutečně podobni Kristu. Nebudeme již dětmi se znaky nezodpovědnosti, nesamostatnosti, sebestřednosti, urážlivosti, netrpělivosti, necílevědomosti. Sportovec, hudebník či vědec musí hodně trénovat, studovat, pracovat na sobě a mnohé si odříkat, aby z něj byl vítěz, profesionál, odborník.

A ve znamení tohoto studia, tréninku i sebezapírání se nacházíme i ve společenství Boží rodiny. I tam se možná často potkáváme s mnohými překážkami, nepochopením, kritikou, závistí, pýchou, nezodpovědností, prosazováním svého. Kolikrát se tak u nás projevují znaky dětí a ne lidí dospělých.

V Boží rodině se učíme společně žít, nést zvěst evangelia, žít k Boží slávě. A to znamená přijímat se navzájem v lásce, odpouštět si, naslouchat jedni druhým, sloužit si, povzbuzovat se, napomínat se v lásce. Prostě žít jako duchovní tělo, jehož hlavou je Ježíš Kristus. V listu Filipským ve 2. kapitole od verše 2. čteme (překlad O. Petřů): „Dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude všechny pojit jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale pokora ať vás vede k tomu, že každý z vás bude druhého pokládat za lepšího, než je sám... mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš.“

CO S TÍM DNES?

Jsem vděčný za své bratry a sestry, i když se mi někdy nelíbí a třeba mně lezou na nervy, protože... nebo jsem rád, že se s ním v neděli nemusím potkat? Těším se, že všichni, především z mého sboru, budou se mnou v nebi nebo bych tam některé mít nechtěl? Žiji s druhými v lásce a odpouštění dle slov modlitby: „Otče, odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme?“ Přijímám napomenutí nebo to vracím slovy (myšlenkou): „starej se o sebe?“ Sdílím se s druhými i se svými prohrami a neúspěchy a žádám je o modlitby? Umím se radovat z toho, že se druhým daří více než mně nebo jen tiše závidím? Snažím se nést břemena druhých nebo mám plnou hlavu svých starostí? Daří se mi mít pro druhé čas a také jim pozorně naslouchat, pomoci? Neupřednostňuji členy své pozemské rodiny před ostatními ve sboru?

KAŽDOU STAROST VLOŽTE NA NĚJ „Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši“ (Fp 4, 19).

Míváte někdy špatnou náladu? Určitě to sami dobře znáte. Jste pod tlakem každodenních starostí a stres číhá na každém rohu. Máte mnoho práce. Příliš mnoho starostí. Nemusí nutně jít o velké životní otázky, ale na pořádnou „depku“ to stačí. Nehledě na to, co vás trápí, výsledek je obdobný, jako byste neměli žádnou energii, nemáte z ničeho radost a propadáte beznaději. A tak mi dovoluňte předložit vám (v případě že budete i tento týden něco podobného prožívat) několik rad, k nimž jsem se nedávno v jedné knížce dostal:

Problém: Zdá se mi, že mi nic nevychází! **Řešení:** Nemožné u lidí je u Boha možné (Lk 18, 27).

Problém: Nedokážu odpustit sám sobě! **Řešení:** Ježíš nabízí tvé duši odpočinutí (Mt 11, 28-30).

Problém: Mám strach! **Řešení:** Bůh ti dá sílu a pomůže ti (1z 41, 10).

Problém: Mám starosti a trápím se! **Řešení:** Vlož všechny své starosti na Něj, neboť mu na tobě záleží (1 Pt 5, 7).

Problém: Cítím se v životě osamělý! **Řešení:** Bůh slíbil, že tě nikdy neopustí a nikdy se tě nezrekne (Žd 13, 5b).

A tak důvěřujme ve všech problémech, které nás i v tomto týdnu tíží, našemu všemocnému Bohu a Jeho řešení. Jedině tak nebude mít žádná špatná nálada žádné místo v našem životě.

Alois Boháček

HODNOTA SPOLOČENSTVA (Ef 2, 12 – 13)

Možno sa vám už stalo, že hodnotu niečoho ste si uvedomili až vtedy, keď ste to stratili. Dovtedy vám možno daná vec, okolnosť alebo spoločenstvo pripadali všedné, fádne, možno ste voči nim boli aj kritickí, ale keď ste ich zrazu nemali, zistili ste, koľko vám dávali.

Keď som po skončení vysokej školy odišiel na „vojnu“, tak som zrazu o toto spoločenstvo zo dňa na deň prišiel. Vtedy som si jasne uvedomil, akú má pre mňa hodnotu a ako veľmi mi chýba. Pán Boh sa však postaral, nenechal ma osamote a ukázal mi, že ako veriaci človek, jeho dieťa, môžem nájsť bratov, spoločenstvo a prijatie aj na takom mieste, ako sú vojenské kasárne. Keď som prišiel do kasárni, zoznámil som sa s jedným katolíckym teológom. Uviedol ma do spoločenstva veriacich, ktoré sa tam v kasárňach tajne schádzalo. Vzájomne sme sa mohli podporovať na modlitbách, pomáhať si, prizývali sme aj niektorých svojich neveriacich priateľov, z ktorých jeden aj uveril. Bolo to ekumenické spoločenstvo, boli sme tam skutočne len bratia a Boh podľa svojho zaslúbenia požehnával to, že aj napriek prekážkam sme sa snažili byť spolu, aby sme ho mohli chváliť. Spoločenstvo som však našiel aj mimo kasárni. Práve tam v kasárňach som prežíval ťažšie chvíle, keď som raz v sobotu večer dostal odkaz, že mám na bráne návštevu. Nevedel som si predstaviť, kto to môže byť. Myslel som si, že je to určite omyl, ale šiel som sa pre istotu pozrieť. Na bráne ma čakal úplne neznámy muž so svojím synom. Najzázračnejšie na tom bolo to, že hľadal skutočne mňa. Bol z Krumlova a dostal moje meno od svojho kazateľa. Rozprávali sme sa spolu, ako keby sme boli už dlhé roky priatelia, a pochutil som si na koláčoch, ktoré mi poslala jeho žena. Potom som mohol chodiť počas vychádzok na návštevy do jeho rodiny, kde som sa skutočne cítil ako doma. Veľmi jasne som si vtedy uvedomil, aký je to vlastne zázrak, že môžem mať skutočných bratov a sestry v úplne cudzom meste.

Hodnota niečoho je daná jeho objektívnou cenou, ktorú zväčša určuje v našich podmienkach trh. Hodnota spoločenstva

sa nedá merať na peňažné jednotky. Je to niečo, čo sa nedá kúpiť, ale má nesmiernu hodnotu, ktorá je založená na láske. Spoločenstvo kresťanov, veriacich ľudí, o ktorom hovorím, alebo inými slovami cirkev, zbor, nie je len obyčajné ľudské spoločenstvo, ako spolok rybárov či zväz filatelistov. Je to spoločenstvo, ktorého vznik a trvanie je založené na drahocennej obeti Pána Ježiša Krista. On dal svoj život, aby zbúral priehradné múry a umožnil nám, ktorí veríme v Neho, vytvoriť nové spoločenstvo založené na ňom samom, na Jeho láske k nám. Čítali sme tie úžasné slová. „*A že ste boli v tom čase bez Krista, vylúčení zo spoločenstva s Izraelom, cudzí zmluvám zaslúbenia, bez nádeje a bez Boha na svete. Ale teraz, hoci ste kedysi boli ďalekí, v Kristovi Ježišovi stali ste sa blízkymi krvou Kristovou*“ (Ef 2, 12 – 13).

Hodnota spoločenstva je spečatená niečím takým drahocenným ako krv – krv Kristova.

Táto základná hodnota sa potom prenáša, aplikuje do našich životov. Okrem tej objektívnej ceny každá vec má aj subjektívnu cenu, ktorá spočíva v tom, čo som ja ochotný dať, zaplatiť za danú vec. Položili ste si niekedy otázku, akú má hodnotu pre mňa spoločenstvo bratov a sestier, spoločenstvo nášho zboru? Čo som ochotný dať, obetovať, aby bolo zachované, aby sa rozvíjalo? Je to pre mňa vôbec hodnota?

Božie slovo nám hovorí aj o tom, čo má každý z nás ako súčasť nového spoločenstva založeného na obeti Pána Ježiša Krista z lásky k nám dávať. Nemôžeme dať menej ako samých seba. „*Podľa toho sme poznali lásku, že položil za nás On dušu; aj my máme duše klásť za bratov*“ (1J 3, 16). Pre spoločenstvo máme dávať svoje materiálne statky, venovať bratom a sestrám svoj čas, energiu, slúžiť duchovnými darmi, zdieľať sa so svojimi radostami aj starosťami. Jednoducho zdieľať vzájomne svoj život, nieť bremená druhých a byť ochotný podeliť sa so svojimi bremenami. „*Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov*“ (Ga 6, 2).

Spoločenstvo s Bohom a medzi ľuďmi navzájom.

Spoločenstvo má hodnotu, keď má dve nerozdeliteľne spojené dimenzie, o ktorých hovorí apoštol Ján: „*Čo sme (teda) videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Naše spoločenstvo aby bolo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom.*“ Hodnota spoločenstva je práve v tom, že to nie je len mystické spoločenstvo s nadprirodzenom, s Bohom, ale ani len spoločenstvo (priateľstvo) medzi ľuďmi. Je to vzájomne prepojené spoločenstvo s Bohom a medzi ľuďmi navzájom.

Hodnota niečoho, v tomto prípade spoločenstva, je pre nás ľudí vždy daná aj tým, **čo nám prináša, čo získavame.** To je tá druhá strana. Nemusíme len dávať a dávať. **Môžeme prijímať od Pána Boha a iných ľudí lásku, pomoc a podporu v konkrétnych situáciách.** Tá pomoc a podpora zahŕňa príhovorné modlitby, duchovnú podporu, ale aj reálnu finančnú

či materiálnu pomoc. Zahŕňa tiež dobrú radu, usmernenie pri rozhodovaniach. Patrí sem aj dobré slovo alebo len solidárne mlčanie, pohladenie či objatie. Všetko toto, vyjadrené jedným slovom – **nezištná láska**, agapé – môžeme nielen dávať, ale aj získavať a dostávať od spoločenstva bratov a sestier, z cirkvi Kristovej.

Takéto nové spoločenstvo, ktoré tvoríme v cirkvi Kristovej, má svoju veľkú hodnotu pre ľudstvo, pre ľudí, pre spoločnosť okolo nás. Keby sme tu boli len sami pre seba, tak by naše spoločenstvo strácalo hodnotu. Cieľom hovorenia, zvestovania, žitia evanjelia – Slova života, je, „**aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami, a naše spoločenstvo aby bolo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom**“ (v. 3b). Vytvorenie komunity, nového spoločenstva medzi ľuďmi navzájom a s Bohom je nedeliteľnou súčasťou diela záchranu, ktoré Boh koná na tomto svete.

My sme častokrát takí sústredení na seba samých, na svoju záchranu, na svoj život, že na túto dimenziu zabúdame. Písmo pri tom stále hovorí o tom, že sme neboli zachránení len ako indivíduá, aby sme sa pripojili k cirkvi ako ku klubu, podpornej skupine, ale hovorí o tom, že Kristus zomrel za svoj ľud a my sme zachránení, keď sa skrze vieru staneme súčasťou vyvoleného ľudu, za ktorý Kristus zomrel. Boh od začiatku až do konca dejín naplňa svoj prísľub: „**Prijmem vás za svoj ľud, budem vám Bohom a poznáte, že ja som Hospodin, váš Boh**“ (Ex 6, 7). „**Ajhla, stánok Boží s ľuďmi; prebývať bude s nimi a oni budú Jeho ľudom a On, Boh, bude s nimi**“ (Zj 21, 3). Komunita, spoločenstvo samotné je neoddeliteľnou súčasťou života a svedectva. **Sme povolaní, aby sme svedčili, niesli zvest evanjelia nie ako jednotlivci, ale v spoločenstve s ostatnými veriacimi.**

Spoločenstvo, kresťanská komunita je centrom našej identity. Boh nás stvoril na svoj obraz, na obraz Trojice ako spoločenské tvory, aby sme žili v spoločenstve, preto je hlboko v nás zakorenená túžba po skutočnom spoločenstve. Lásku k Bohu a lásku k blížnemu, ktorá je súhrnom všetkých prikázání, dokážeme žiť jedine v spoločenstve s inými ľuďmi. **Dokonalé spoločenstvo s Bohom a medzi ľuďmi bolo narušené pádom do hriechu, ale Pán Ježiš toto spoločenstvo obnovil.** Vytvoril nové spoločenstvo Božieho ľudu, v ktorom máme ako veriaci žiť, a toto spoločenstvo je nenahraditeľným svedectvom o Božej láske. Tam, kde nielen teoreticky vieme o jeho hodnote, ale kde ho aj žijeme, praktizujeme, prináša nesmierne Božie požehnanie. „**Hľa, aké dobré, aké milé je to, keď bratia spolu bývajú! Ako výborný olej na hlavu, čo steká na bradu, Áronovi na bradu, čo steká na okraj jeho rúcha. Ako rosa Hermona, čo padá na sionské vrchy. Lebo Hospodin tam udelil požehnanie a život naveky**“ (Ž 133).

Ján Szöllös

VIANOČNÝ POZDRAV TOMÁS MACKKEY

Vánoce jsou úžasným dílem trojjediného Boha ve světě.

Vánoce jsou Božím působením v bezprostřední blízkosti člověka. Je to Bůh, který se stává jedním z nás.

Vánoce jsou Boží láska v proměňující činnosti, která přináší lidem dobro.

Vánoce jsou Bůh na misii, který v průběhu staletí uskutečňuje svůj plán vykoupení.

Vánoce jsou projevem Božího zájmu o člověka.

Vánoce jsou Božím způsobem uplatňování moci tím, že se vtělí do lidské křehkosti.

Vánoce jsou důkazem potenciálu, který má lidská bytost, aby byla příjemcem a nástrojem božského díla.

Vánoce jsou ukázkou místa, které si Bůh vybírá pro své spásné poslání: svět.

Vánoce jsou Bůh, který se sděluje světu. Bůh promlouvá skrze Syna (Žd 1, 1).

Vánoce jsou způsobem, jímž Bůh ukazuje lidskou potřebu vykoupení, a zároveň jsou projevem způsobu, jímž ji Bůh naplňuje.

Vánoce jsou plodem Ducha, který obohacuje člověka svým pokojem, radostí a láskou.

Význam Vánoc pro poslání každého učedníka a poslání církve je notoricky známý. Naděje, kterou Vánoce vytvářejí pro naši přítomnost a budoucnost, je úžasná.

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj těm, na nichž spočívá jeho přízeň“ (Lk 2, 14).

Jméno Světového baptistického svazu - vaši baptistické rodiny na celém světě - ať jsou Vánoce hlubokou skutečností ve vašich životech.

Tomás Mackey
Prezident Světového svazu baptistů

NÁŠ OCHRANCA

„Neboj sa náhlej hrôzy, ani keď búrka príde na bezbožných, lebo Hospodin bude tvojou nádejou a chrániť ti bude nohy pred osídľom“ (Prísľ 3, 25 – 26).

Dnes som čítala, že doba, v ktorej žijeme, je doba „súdov“ Božích... Nevie, či už skutočne prišla tá doba, ale viem, že keď Boh posielal súdy na Zem, nechce svoj ľud vystrašiť.

On od nás, od tých, ktorí hovoria, že sa na Neho spoliehajú, že Mu veria, On od nás kresťanov očakáva, že prejavíme odvahu a budeme Mu veriť vo všetkých okolnostiach života.

My, ktorých Božia prítomnosť naplňuje radosťou, by sme sa nemali báť... Nemala by nás prekvapiť žiadna „nepriaznivá“ situácia či „náhla hrôza“. Boh je predsa našou nádejou.

A On nám do srdca vložil aj „svoj pokoj“. A tak v čase búrok, nebezpečenstva, privalov vln zla a nenávisťi by sme mali mať vnútorný pokoj, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum...

Mali by sme kráčať vo viere – veď poznáme zaslúbenia Božie. Zdôraznil, že On je a bude našou nádejou. Nemodlíme sa s pochybovaním, obavami, starosťami... Modlíme sa s vďačnosťou a chválou. Oslavujme Jeho meno, spoliehame sa na Jeho sľuby. Nebojme sa. Nebudme ustarostení... Apoštol Pavol veriacich vo Filipách vyzýva: „... aby vo všetkých modlitbách a prosbách s vďakou predkládali svoje žiadosti, svoje prosby Bohu.“ Nuž prosme... Prosme s vierou a nepochybujúc... Prosme s nádejou v srdci a ďakujeme, že On je a bude s nami, že nás má rád, že On je náš pokoj a bude našou nádejou do konca a... ochráni nás.

Jarka Rečníková

CHVÁLU VZDEJTE HOSPODINU

„Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky“ (Žalm 105, 1).

Jeden malý chlapec na otázku, zda ví, co je to SŮL, odpověděl: „Sůl, to je to, co zkazí všechno jídlo, když na ni maminka při solení zapomene.“ Použijeme-li stejný typ negativní definice, můžeme říct, že vděčnost je to, co zkazí život, pokud na ni člověk zapomene. Upřímný vděk a stálá vděčnost pramení z neotřesitelné víry v Boží moudrost, moc a dobrotu, nehladě na okolnosti. Lidé, kteří jsou vděční, mohou být - viděno očima dnešního konzumního světa - klidně chudí. Asi bychom se shodli na tom, že ti nejvděčnější lidé jsou bezesporu ti, kteří mají jen nepatrný majetek a žádné peníze nazbyt. Jeden takový kdysi prohlásil: **„To, že nikdy nevím, kde a co budu jíst příště, mi pomáhá být vděčný za to, co mám.“** Na druhé straně může být bohatství velkým handicapem. Svědčí o tom svědectví jedné zámožné ženy, která se svěřila svému psychologovi, že jí mučí neukojitelná touha shromažďovat stále větší a větší majetek. Lékař jí odpověděl: „To je neklamný příznak svědčící o přílišném pohodlí v životě a **nedostatečné vděčnosti** v srdci.“

Čas, který právě žijeme, začíná být pomalu a jistě časem „díkůvdání“. I když mu každá církev a jednotlivé sbory věnují jiný termín, shodneme se jistě jako křesťané na tom, že náš Bůh si zaslouží naši vděčnost. A tak chtějme letos v čase díkůvdání počítat Bohem nám dané dary poctivěji, než do této doby. A to s přihlídnutím na naši životní situaci. Ať už byla a je jakákoliv, ať je v praxi důkazem uvedeného verše: **Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte Jeho jméno, uvádějte národům ve známost Jeho skutky.**

Alois Boháček

VEREJNÉ ZHROMAŽDENIE PRI PAMÄTNÍKU HOLOKAUSTU

Viac ako 200 ľudí vyjadrilo 23. 10. 2023 na pokojnom zhromaždení v centre Bratislavy túžbu po pokoji a podporu Izraela, ktorý je od soboty 7. októbra 2023 sužovaný brutálnymi teroristickými útokmi a neustálym ostreľovaním zo strany teroristov Hamasu v Gaze, ako aj hrozbami útoku Hizballáhu zo severu.

Nie Izrael okupuje Gazu, ale militantný islam, vedený od roku 2007 teroristickou organizáciou Hamas, ktorý 7. októbra 2023 ukázal svoju pravú tvár – ich útok bol zameraný takmer výhradne na civilistov, bezbranné deti, starých, ženy a postihnutých, napadnutých a zavraždených vo svojich domovoch.

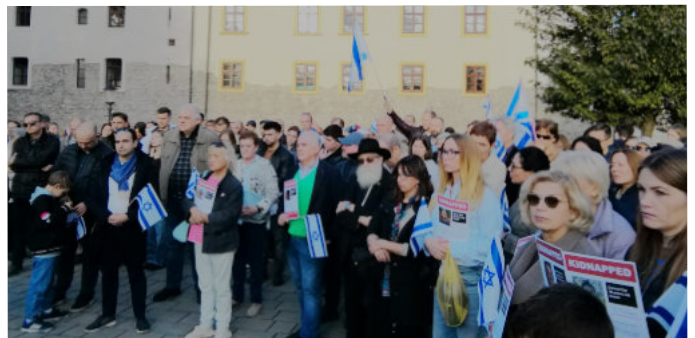
Peter Švec v príhovore povedal: „Jediné nevojenské riešenie je v rukách Hamasu... stačí uznať existenciu Izraela a jeho právo na život a vzdať sa myšlienky zničenia židovského štátu.“

Tak ako v prípade Ukrajiny je jedinou správnou adresou pre zastavenie vojny Putin a Kremľ, tak je jedinou správnou adresou pre výzvy na zastavenie vojny v Izraeli Hamas a jeho odnože.

Žiadame politikov, aby začali naliehať na tých, ktorí sú zdrojom konfliktu a agresormi, a nie na tých, ktorí sa agresii bránia.“

V príhovore povereného ministra obrany Martina Sklenára, ktorý bol na podujatí prečítaný, zaznelo:

„Slovensko v každom konflikte podporuje nájdenie diplomatických riešení, nech je situácia akokoľvek zložitá. Aj situácia na Blízkom východe si vyžaduje, aby bola riešená mierovým spôsobom. Len obojstranne akceptované riešenia

sú aj skutočne dlhodobou udržateľné. Nemôžeme však akceptovať, že Izrael sa nemôže primerane brániť a mal by sa vzdať reakcie vzhľadom na morálne dôvody. Takýto prístup by znamenal zásadnú zmenu v bezpečnostnom prostredí nielen na Blízkom východe, ale všade na svete.

Tak, ako ukrajinskí vojaci bojujú za naše hodnoty a princípy v boji proti agresívnemu režimu Vladimíra Putina, rovnako Izrael svojou jasnou, rozvážnou a primeranou reakciou prispieva k udržaniu bezpečnosti, ktorá je základom pre náš spôsob života.“

Podujatie podporili The Jewish Community of Bratislava – ŽNO Bratislava, SNM – Múzeum židovskej kultúry a Kresťanské spoločenstvo Žiar – Rastislav Bravčok.

A ďakujeme za vynikajúci spev Žalmu 121 na úvod a Hatikvu na záver v podaní Danky Vráblovej.

Vlado a Danka Vráblovci

ODVAHU BERME NA KOLENOU

Je sobota 12. prosince 1953. V pražské vinohradské modlitebně se scházejí delegáti sborů ke své mimořádné konferenci. Zvláštní, smutné konferenci.

O několik měsíců dříve, ve dnech 26. – 27. června, se v Chrudimi před senátem krajského soudu v Pardubicích konal proces s představiteli naší Jednoty. Na základě vykonstruovaných obvinění ze špionáže ve prospěch imperialistických mocností, nesmyslných obvinění z nenávisť k lidově demokratickému zřízení a lživé kampaně proti KSČ a SSSR, a u bratra Řičaře dokonce obvinění z velezrady, byli bratři odsouzeni k trestům odnětí svobody v trvání od 18 do 5 let. Bez provedení důkazů, bez zásahu obhájců v jejich prospěch, bez jakéhokoli znaleckého posudku. Ve druhém procesu, který se konal 17. července 1953, bylo opět několik zcela nevinných bratří kazatelů a laických pracovníků církve odsouzeno k trestům odnětí svobody v trvání od 4 do 1 roku.

A poté byla z podnětu Státního úřadu pro věci církevní (SÚC) svolána ona v úvodu zmíněná konference. Kromě delegátů ze všech sborů BJB se jí účastnili i zástupci sesterských protestantských církví – synodní senior Českobratrské církve evangelické, superintendent Metodistické církve, biskup Jednoty bratrské, předseda rady Jednoty českobratrské a zástupce Kostnické jednoty. Na úvod konferenčního jednání pronesl za SÚC projev náměstek ministra Ing. Plíhal (SÚC byl úřad s působností ministerstva). Projev, ve kterém po oněch zcela nespravedlivých a neomluvitelných procesech prohlásil, že „Československý stát a jeho vláda zaručily úplnou náboženskou svobodu, která je vážnou skutečností, a každá církev může vykonávat své náboženské úkony.“ A dále neváhal pronést slova, že „církev baptistů má tatáž práva. Vyskytli se sice v jejich řadách někteří členové, ba vedoucí činitelé, kteří se dopustili něčeho, co s církevní činností nemá nic společného. Toto nemůže mít vliv na baptistickou církev. Československý stát a jeho vláda nepronásleduje nikoho pro jeho víru v Boha, a proto i církev baptistů bude žít dál svým náboženským životem.“ Přitom – jak se píše dále – SÚC už určitou dobu hledal možnost, jak Bratrskou jednotu baptistů zrušit.

Po výše uvedeném projevu zástupce SÚC proběhla „volba“ nového předsedy Ústřední rady starších BJB. Touto konferencí nově zvolený předseda ÚRS bratr Václav Tomeš byl přinucen pronést projev, ve kterém měl potvrdit slova zástupce SÚC. (Výraz „nově zvolený“ z předchozí věty by měl správně znít „potvrzený“, protože SÚC jmenoval v únoru 1953 bratra Tomeše prozatímním předsedou církve s účinností zpětně od 1. ledna 1953 (předtím od října 1952 „zmocněncem“).

Kdo byl a jaký byl Václav Tomeš? Pamětníci si jistě vzpomenou na tichého, nenápadného, nesmírně skromného člověka. Ale určitě ne poddajného a bázlivého. Vždyť provedl Jednotu jedním z nejtěžších období v jejím životě. A postavil se na odpor hned při svém prvním vystoupení jako předseda ÚRS BJB. Při tom musel – po zkušenostech se zatčením br. Řičaře, Burgeta, Procházký, Kešjara a dalších – počítat i s možností, že bude také zatčen. Byl totiž přítomným zástupcem SÚC nucen, aby ve svém projevu vyzval církev k veřejnému zřeknutí se všech odsouzených kazatelů a k jejich vyloučení z členství v Jednotě. Tomuto nátlaku se však (podle dokumentu zasláního ÚRS a uloženého v archivu HK BJB) bratr Tomeš vzepřel. A potvrzuje to kromě jiného i článek, který vyšel v Kostnických jiskrách a ve kterém je přesně citován jeho projev. Skromný, tichý, ale nesmírně odvážný člověk! Když si uvědomíme, co předcházelo výše zmíněné konferenci.

Nejen procesy a odsouzení kazatelů a služebníků církve. Soudní procesy neměly být konečným řešením života Bratrské jednoty baptistů. 4. července – tedy v době mezi prvním a druhým soudním procesem – sepsal SÚC zprávu, ve které zcela nepravdivě popsal situaci v BJB následovně: „Vedení církve a kazatelé organizovali špionážní činnost, v čemž jim pomáhali („byť nevědomky“) i věřící; příčiny je nutné hledat v kořenech církve v USA a ve vlivu západních baptistů, zároveň s tím byla církev po válce posílena o množství reemigrantů nepřátelských vůči SSSR.“ Jako další problém označovala zpráva SÚC – myslím, že pro nás pozitivně – důslednost baptistů ve víře. Ovšem z pohledu tohoto úřadu se jednalo o „fanaticismus“. Hledaly se možnosti, jak se s baptisty vypořádat. Nabízelo se několik možností. První možností by byl administrativní zákaz, obdobně jako u Církve adventistů, tedy úřední rozpuštění, zrušení státních souhlasů kazatelům, propadnutí

trestní oznámení

na vedoucí činitele baptistické církve Československa, kteří po osvobození naší země od fašistických okupantů vybudovali pod vedením amerického baptistického ústředí protistátní skupinu, provádějící špionážní a jinou rozvratnou činnost proti lidově demokratickému zřízení Československa, směřující k narušení moci a obranyschopnosti země; odtržení republiky od tábora míru, demokracie a socialismu, vedeného Sovětským svazem; k obnově kapitalismu a přeměně naší země v kolonii amerického imperialismu.

majetku státu. Tento postup však přinášel nebezpečí, že by i baptisté – stejně jako adventisté – přešli do ilegality, nadále by se utvrzovali v odporu proti státu, to vše s pocitem mučednictví, konstatovalo se ve zprávě.

Jako lepší variantu viděl SÚC donutit zmocněnce Václava Tomeše, aby vyzval členy církve k přestupu do jiných církví s odůvodněním, že baptističtí kazatelé se dopustili zrady vůči státu. Navíc stávajícím kazatelům by byl odebrán státní souhlas s výkonem duchovenské služby, což zákon 218/1949 Sb. umožňoval. Takže členové BJB se měli rozplynout do jiných protestantských církví a tento způsob likvidace by nevyvolal tak velký odpor.

Existovala ovšem i další varianta – nelikvidovat církev, odejmout státní souhlas stávajícím kazatelům a na jejich místa dosadit kazatele nové, prověřené.

Všechny varianty ovšem narážely na problém, že BJB byla členem světového svazu baptistů, přičemž baptisté představovali celosvětově početnou denominaci, nejen v USA, ale i v dalších ať západních či východních zemích. Existovaly obavy, že násilný likvidační postup by mohl vyvolat v zahraničí protikomunistickou propagandu. Po různých diskusích došlo proto ke zmírnění všech variant, mělo dojít pouze k uspořádání

Milí bratři!

Zaslán Vám opis dopisu ze Státního úřadu pro věci církevní v Praze:

O p i s :

Pan Václav T o m e š, Praha, Smíchov, Radlická 44

Státní úřad pro věci církevní v Praze na základě zákona č. 218/49 Sb. § 7 odst. 3 za účelem zajištění řádného chodu duchovní správy a církevní administrativy Vás zmocňuje k vedení všech záležitostí Bratrské jednoty baptistů, která spadají do kompetence výboru Bratrské jednoty baptistů.

Toto opatření nabývá platnosti ihned a trvá do odvolání.

Za správnost vyhotovení:
Valentová

Za ministerstva:
Ekart v.r.

konference, zřízení nového ústředí, sjednocení české a slovenské části a přijetí nové církevní ústavy. Konference se — jak již víme - opravdu konala, a sice 12. prosince 1953.

Bratr Tomeš byl zván na různá jednání na SÚC. A zde se projevila další jeho vlastnost — naprostá důvěra v Pána a z toho pramenící pokoj. Svědčí o tom například jeho dopis kazateli Dvořákovi ze dne 28. srpna 1954, ve kterém doslova stojí: „Bratře kazateli, budme klidni! Naše Jednota dosud trvá a bude trvat. ...“

Přišla další persekuce, další pronásledování kazatelů BJB, obžalování a věznění, odnímání státních souhlasů k výkonu kazatelské služby, přesuny kazatelů... Bratr Tomeš zůstal v čele Jednoty až do svých sedmdesáti čtyř let, věrně, neochvějně. Jakkmile se naskytla příležitost, požádala Jednota v čele s předsedou Tomešem o rehabilitaci nespravedlivě odsouzených bratří. Tichý, stále skromný, nenápadný. Vzpomínám, jak stával v pražské modlitebně v koutku pod galerií, ale přitom vždy připraven k rozhovoru, k povzbuzení. S úsměvem. A na otázku, kde bere sílu a odvahu, měl jasnou odpověď: „na kolenou“! Slavomila Švehlová

POMOHLI NÁM NÁSLEDVNÍCI JEŽÍŠE

Letos na přelomu října a listopadu se naše devítičlenná skupina z České republiky vydala na výjezd do Turecka. Podobný výjezd v menším rozsahu již proběhl na jaře roku 2023 a po půl roce se mohl tento výjezd zrealizovat znovu. Tohoto výjezdu se zúčastnilo šest členů BJB sborů z Blanska, Brna, Uherského Hradiště a Příboru. Další tři členové týmu byli z jiných denominací — AC a CB. Zároveň se k naší skupině přidali i tři bratři z Rumunska a jeden z Turecka. Christian Savu z Rumunska byl několik let misionářem v Istanbulu,

První vlevo stojí br. Serkan a druhý zprava je Christian Savu

ale z důvodu zamítnutí jeho víza, již není. Nemůže v Turecku žít trvale s rodinou a sloužit tam, ale může vždy vyjíždět jen na krátkodobé misijní výpravy. Právě on zaštiťoval celou výpravu.

Cílem tohoto výjezdu bylo prakticky pomoci deseti rodinám a zlepšit jejich podmínky života na zimu. Většina z těchto rodin bydlela ve stanu. Zároveň oproti minulému výjezdu jsme se chtěli více sdílet

s rodinami o Ježíši a během samotné výstavby domků s nimi i budovat vztah. Proto jsme s sebou měli i bratra Serkana z Istanbulu, který slouží v místním sboru. On byl pro nás klíčovým člověkem pro komunikaci s místními lidmi. Nám, holkám, které jsme dělaly program pro děti, byl velmi nápomocný. Překládal nám celou dobu, když jsme s dětmi sdílely evangelium, aby evangelium jasně slyšely v jejich mateřském jazyce. Také mohl mít často hlubší rozhovory o Ježíši s jejich rodiči a dalšími místními lidmi. Dozvěděli jsme se od něj, že svědectví obráceného Turka je pro lidi z Turecka,

kteří vyznávají islám, mnohem větším svědectvím, než když tam přijedou cizinci. Cizince mají spojené s křesťanstvím, ale když to pak slyší „od svých lidí“, více se jich to dotýká.

Celkově Serkan říkal, že ty rodiny nás sledovaly, s jakou láskou jsme jim prakticky pomáhali a hráli si s jejich dětmi a uvědomovaly si, že jsme jiní a že máme něco, co oni nemají. Prý si mezi sebou říkali: „Pomohli nám následovníci Ježíše.“ Z duchovního hlediska je Turecko temné místo. Drtivá většina lidí tu o evangeliu nemá žádnou představu a Ježíše zná pouze z toho pohledu, jak o Něk mluví korán. V místním sboru v Antakii (Antiochii) přibývá po zemětřesení stále více lidí. Před zemětřesením jich v tom sboru bylo 30. Zemětřesení většina věřících nepřežila, nebo se z města přestěhovala a zůstal tam jen pastor s jeho

ženou. Nyní po půl roce se jich průměrně schází 120. Naše modlitba je, aby toto místo mohlo zažít podobné probuzení jako za doby první církve. Aby místní uvěřili a nesli evangelium dál do celého Turecka a klidně i za hranice. Bůh si nás ze své milosti použil, evangelium mohlo slyšet 43 dospělých a 43 dětí. V doprovodu se službou dětem a praktickou pomocí, navíc se svědectvím jednoho z jejich krajanů, to mělo velký

dopad. Vnímali sme duchovnú opozíciu, ale zároveň Boží ochranu, vedenie a Jeho naprostou kontrolu vo všetom. Můžete sa s nami modliť za ty rodiny, ktoré slyšely evangelium. Za to, aby Pán Bůh nadále pracoval v jejich srdcích, aby Nové zákony, které byly rozdány, nezůstaly ležet někde zaprášené, ale aby si je ti lidé skutečně přečetli a Bůh k nim skrze své Slovo promlouval. Modleme se i za místní církev v Antiochii, aby rostla dále, a aby jim Bůh přidával další služebníky. Mysleme na modlitbách na celou zemi a přimlouvajme se i za tu část země, která je pořád velice zasažená zemětřesením, stále jsou tam lidé, kteří bydlí ve stanech. Odklízecí práce sice neustále probíhají, ale neberou konce. Jsme moc vděční za tu výsadu být Božím nástrojem na tomto místě a být svědkem Jeho působení.

Miriam Kuklínková

MÁRIA

(BOJÍ SA NEISTEJ BUDÚCNOSTI)

Kde si viem príbeh prečítať:
Lukáš, 1, 26 – 35, 46,
Lukáš 2, 5 – 7, 17

Vianočný príbeh je jeden z najdojímavejších príbehov o láske a rodine. Na jeho začiatku je mladá Mária, ktorá nemá tušenia, čo všetko ju čaká. Keď ju jedného dňa osloví anjel, z jej odpovede vyplýva, že sa bojí toho, čo jej ide povedať. Následne zistí, že sa má stať matkou Božieho Syna. Jej život sa náhle mení, čaká ju materstvo, cesta do Betlehema, po Ježišom narodení ich prídu pozrieť pastieri a mudrci. Prinesú im cenné dary. Mladá rodina potom musí utiecť do Egypta, s ich synčekom Ježišom sa dejú zvláštne veci, on sám hovorí zvláštne veci, ktorým bežní ľudia nerozumejú. Keď Ježiš začína kázať a robiť zázraky, asi je pre ňu ťažké pochopiť, čo sa deje. Nakoniec zažije jeho smrť i vzkriesenie. Keď sa teda na začiatku zľakne toho, čo jej chce anjel povedať, možno tuší, že to, čo príde, bude výnimočné, bolestivé i nádherné. Ale napriek neistote to prijíma a modlí sa k Bohu: „*Moja duša vebí Pána, môj duch sa rozveselil v Bohu, v mojom Spasiteľovi*“ (Lukáš 1, 46 – 47).

Ani my nevieme, čo nás čaká, a určite sú chvíle, keď cítime neistotu z budúcnosti. Môžeme si však byť istí tým, čo hovorí Žalm 46, 2 – 3: „*Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení, vždy osvedčenou. Preto sa nebojíme, keby sa aj prevrátila zem a vrchy sa klátili do mora.*“

Menšie deti: Pospájaj, čo patrí Márii, čo mudrcovi a čo pastierovi.

Väčšie deti: Mária zažila vo svojom živote neopísateľné veci. Predstav si, že by prišiel teraz k tebe posol z neba a oznámil ti, že v tvojom živote spravíš niečo výnimočné, čím poslúžiš Bohu. Niektoré úlohy by sme určite splnili radi, no niektoré by nás skôr vydesili. Zakrúžkuj tie, ktoré by si rád splnil:

Stať sa prezidentom

Vymyslieť liek na všetky choroby

Preskúmať a vedecky opísať všetky rastliny a zvieratá na svete

Dostať sa na Mars

Stať sa slávnym umelcom

Pešo prejsť všetky kontinenty sveta

Nájsť nevyčerpatelný zdroj energie

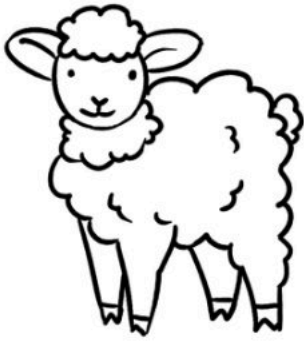
Zasadiť milión stromov

Ak vieš o niečom inom, čím by si chcel prispieť, napíš to do riadku a možno si o tebe o pár rokov prečítame v správach.

MARIE (BOJÍ SE NEJISTÉ BUDOUCNOSTI)

Kde si mohu příběh přečíst: Lukáš, 1, 26-35, 46, Lukáš 2, 5-7, 17

Vánoční příběh je jeden z nejdramatičtějších příběhů o lásce a rodině. Na začátku je mladá Marie, která nemá tušení, co všechno ji čeká. Jednoho dne ji osloví anděl a z její odpovědi vyplývá, že se bojí toho, co jí říká. Následně zjistí, že se má stát matkou Božího Syna. Její život se náhle mění, čeká ji mateřství, cesta do Betléma, po Ježíšově narození se na ně přijdou podívat pastýři a mudrci. Přinesou jim cenné dary. Potom musí mladá rodina utéct do Egypta, s jejich synkem Ježíšem se dějí zvláštní věci, on sám mluví zvláštní věci, kterým běžní lidé nerozumějí. Asi je pro ni těžké pochopit, co se děje, když Ježíš začíná kázat a dělat zázraky. Nakonec zažije jeho smrt i vzkříšení. Možná už na začátku, kdy pocítovala strach z toho, co jí anděl přišel říct, tuší, že to, co přijde, bude výjimečné, bolestivé i nádherné. Ale navzdory nejistotě to přijímá a modlí se k Bohu: „*Duše má velebí Pána a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli*“ (Lukáš 1, 46-47).

Ani my nevíme, co nás čeká, a jistě jsou chvíle, kdy cítíme nejistotu z budoucnosti. Ale můžeme si být jisti tím, co říká Žalm 46, 2-3: „*Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy osvědčená. Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří.*“

Menší děti: Spoj, co patří Marii, co mudrci a co pastýři.

Větší děti: Marie zažila ve svém životě nepopsatelné věci. Představ si, že by teď k tobě přišel posel z nebe a oznámil ti, že ve tvém životě uděláš něco výjimečného, čím posloužíš Bohu. Některé úkoly bychom jistě splnili rádi, ale některé by nás spíš vyděsily. Zakroužkuj ty, které bys rád splnil:

Stát se prezidentem

Stát se slavným umělcem

Vymyslet lék na všechny nemoci

Pěšky projít všechny kontinenty světa

Prozkoumat a vědecky popsat všechny rostliny a zvířata na světě

Najít nevyčerpatelný zdroj energie

Zasadit milion stromů

Dostat se na Mars

Jestli víš o něčem jiném, čím bys chtěl přispět, Napiš to na spodní řádek a možná si o tobě za pár let přečteme ve zprávách.

*Text: Ema Tóthová
Odborná korektúra: tím UREA
Ilustrácie: Valentyna Dudka*

BOŽÍ DUCH ŤA DRŽÍ

„Kto zachováva jeho prikázania, ostáva v Bohu a Boh v ňom. A že zostáva v nás, poznávame prostredníctvom Ducha, ktorého nám dal“ (1J 3, 24).

Loď sa nepotopí preto, že je vo vode; potopí sa preto, že sa voda dostane do nej. Rovnako aj kresťania neprestávajú žiť tak, ako by mali, preto, že sú vo svete, ale preto, že svet vstúpil do nich. Ovocie Ducha Svätého neprestávame niest' preto, že žijeme v mori zla. Prestávame ho niest' preto, že zlo vstúpilo do nás.

Môže sa to stať bez toho, že by sme si to všimli. V jednej chvíli sme kresťanmi, ktorí sa úplne podriaďujú Božej vôli. Ale kvapka po kvapke do nás preniká ľadová voda sveta. Začneme sa zaoberať záležitosťami tohto sveta omnoho viac ako záležitosťami Pána Ježiša Krista.

Väčšina zaoceánskych lodí má pumpy, ktoré nepretržite pracujú, aby vyčerpali všetku vodu, ktorá prenikla do trupu lode. Aj my by sme mali nechať bežať „pumpy“ pokánia, pretože potrebujeme zaceliť „otvory“ pravdou Božieho slova.

Nedovoľte, aby svet prenikal do vašej lode!

Billy Graham

MILOVAŤ NEPRIATEĽOV

Učenie Pána Ježiša Krista (Mt 5, 43 – 45 (48))

J. Szöllös – 2. časť referátu zo zidenia seniorov

v Račkovej doline 09/2023

Učenie Pána Ježiša Krista:

Náš Pán sa opäť postavil proti farizejskému prídavku a pokriveniu zákona a hovorí: „*Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov.*“ Náš bližný, ako ho neskôr zobrazil v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi, nemusí byť príslušníkom našej rasy, triedy či náboženstva. Nemusí mať s nami nejaké spojenie. Môže to byť náš nepriateľ, lebo v Božom slovníku „bližný“ zahŕňa aj nepriateľa. To, čo ho robí našim bližným, je fakt, že je ľudskou bytosťou, ktorá je v núdzi a my sme schopní pomôcť mu.

Pán tu prechádza od pasívneho neprotiveniu sa zlému a neodplácaniu až k milovaniu nepriateľa a vyzýva nás k tomu. Nielen nevracatí úder, ale mať k ľuďom kladný postoj. Pán Ježiš tu hovorí o „*eskalácii (rozšírení) lásky*“ (Gábriš). Ľuďom sa zdá, že vrchol lásky dosiahli, keď milujú tých, čo sú im príbuzní, známi, vzácní. Ľuďom sa zdá, že sú na vrchole lásky, keď dokážu s Petrom sedemkrát odpustiť, veď kolkí nedokážu ani raz odpustiť. Myslia si, že stačí, keď nerozširujú nenávisť a nepriateľstvá. Ježiš hovorí niečo iné, práve vtedy, keď sa kresťanovi zdá, že už začal s láskou, lebo svojich miluje, vtedy Ježiš nastoluje svoju požiadavku rozšírenia lásky smerom k nepriateľovi. Nie po obídnení bežných povinností, ale po ich vyplnení nastupuje Ježišovo volanie, aby sme ako kresťania urobili niečo viac, ako je „normálne“, volá nás k prelomeniu hrádzi, ktoré si ľudia medzi sebou nastavali.

Hrádze medzi ľuďmi sa volajú nepriateľstvo a sú najrozličnejšieho druhu. Od osobných až po národné, od náboženských až po rasové, od spoločenských až po hospodárske. Všetky sa nám javia ako odôvodnené a oprávnené a sú dokladom zloby toho druhého. Nepriateľstvá sú skutočne výsledkom zloby a hriechu, ale na tomto základe nie je možné vytvoriť nič trvalé. Bežný spôsob ľudského myslenia poznačeného hriechom je totiž deliť ľudí na tých „vlastných, svojich“, na priateľov a na tých „nevlastných, nie svojich“, na nepriateľov. Týmto príkazom stavia Ježiš hrádzu voči rozrastaniu sa hriechu a nepriateľstva. Ukazuje riešenie, ako zastaviť rozširujúcu sa nenávisť a nepriateľstvo. Jediným riešením je láska: Milujte svojich nepriateľov! Táto výzva má dve stránky: Najprv my sami sa nepovažujeme za nepriateľov nikoho, neživme v sebe povedomie odcudzenosti od iných a potom odpovedajme na nepriateľské počiny niečím, čo dá tomu druhému šancu zmeniť svoj nepriateľský postoj voči nám na priateľský. Tento Ježišov spôsob sa zdá nemožný, nepredstaviteľný a neúčinný, lebo ľudia sú naučení odpovedať na nepriateľstvo nepriateľstvom. K tomu, aby sme dokázali naplniť Ježišov príkaz, musíme premeniť svoje myslenie pod vplyvom pokánia. Potom sa stane naša láska vynachádzavou a tvorivou, láskou, ktorá nepozná „nemožnosť“, lebo Boh dáva možnosti na riešenie každej ťažkosti. Neúčinná sa zdá byť láska dovtedy, kým sa človek neodváži uplatňovať ju. K láske je potrebná oveľa väčšia odvaha ako k nenávisti.

Princípy pre uplatnenie lásky k nepriateľovi:

Pán Ježiš nás tu vyučuje, že tvárou v tvár problémom, ľuďom, ťažkostiam a rôznym veciam, s ktorými sa stretávame v každodennom živote, sa máme správať tak, ako sa správa Boh. Máme byť Jemu podobní. Máme s inými nakladať tak ako On. Toto robte, hovorí Pán Ježiš Kristus, „*aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach, veď On dáva vychádzať slnco na zlych aj na dobrých a zosiela dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých*“ (v. 45). V tomto výroku môžeme nájsť niektoré zásady nášho vzťahu k bližným, medzi ktorých patria aj naši nepriatelia.

Náš prístup k iným nikdy nesmie závisieť od toho, čím sú alebo čo oni robia vo vzťahu k nám. Boh nežehná iba úsilie roľníka – kresťana, on zároveň požehnáva i prácu nespravodlivého roľníka. Každý človek užíva to, čomu sa hovorí „všeobecná Božia milosť“. Pán Boh je vedený svojou vlastnou láskou, ktorá je absolútne nezávislá a je tu i napriek tomu, akí sme. Tá Ho viedla k tomu, že dal za nás svojho Syna. My sa máme podobne odpútať od iných, aby naše správanie nebolo určené tým, čo robia oni. **Ešte dôležitejšie však je odpútať sa od seba samých, lebo bez toho sa nedokážeme odpútať od toho, čo iní robia voči nám.** Pokým človek žije pre seba, je citlivý, ostražitý, závistlivý, žiarlivý, a preto vždy okamžite reaguje na to, čo robia iní. Kresťan je človek, ktorý vie, aký je jeho skutočný stav, žalostí nad sebou, a preto je krotký, prestáva byť citlivý na seba samého.

Pozorujúc samých seba, vidíme, že je to veľký zápas, ktorý musíme zvädzať, lebo naše životy sú do značnej miery ovládané inými ľuďmi. Môj život nesmú ovládať názory ľudí okolo mňa, ale jedine Pán Boh a Jeho láska. Pán Boh vidí, že všetok hriech a ohavnosť, ktoré ľudia páchajú voči Nemu aj voči sebe, sú výsledkom činnosti satana. On sa díva na tento hriechy, arogantný, skazený svet a posielal svojho jednorodeného Syna, aby ho vyslobodil z tohto nešťastného stavu. Urobil to pre naše dobro. Ak sa dívame na ľudí, ktorí nám ubližujú, a uvedomujeme si, že to, čo robia, robia preto, že sú stále v otroctve diabla, potom sa nám ľahšie koná to, čo Pán chce, a túžime im pomôcť.

Ako máme milovať svojich nepriateľov:

Pán Ježiš neponecháva výzvu milovať svojich nepriateľov len v abstraktnej rovine, ale hovorí, ako to máme robiť, ako máme vyjadriť svoju lásku – prostredníctvom slov, skutkov aj modlitbami.

1. Prostredníctvom slov – „*Dobrorečte tým, ktorí vás preklinajú*“ – odpovedajme na nedobré slová láskavými slovami. Keď ľudia volia tvrdú, surovú reč, keď zvolávajú na naše hlavy nešťastie a katastrofy, my zvolávajme na nich Božie požehnanie, a tak slovami prejavme, že im prajeme len dobré.

2. Prostredníctvom skutkov – „*Čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia*“ – odpovedajme dobrotivým konaním za zlé zaobchádzanie. Keď bol niekto k nám arogantný, surový, nesmieme byť k nemu takí istí, ale máme odpovedať skutkami dobrotivosti a dobromyselnosti. Pán Boh presne tak konal a koná s nami, nezavrhol nás, keď sme boli Jeho nepriateľmi. Znamená to nakŕmiť nepriateľa, keď je hladný, napojiť ho, keď je smädný, poskytnúť mu pomoc, keď ju potrebuje. Láska je praktická, pokorná, obetavá služba bližnému.

3. Prostredníctvom modlitby – „*modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú a vám sa protivia*“ – základom a vrcholom predchádzajúcich reakcií na nepriateľov a najvyšším prejavom lásky k nepriateľovi je príhovorná modlitba za neho. Práve modlitba je prostriedkom, keď pred Božou tvárou uvažujeme a rozprávame sa s Pánom o človeku, ktorý nás prenasleduje, skúmame, či sme my sami nezapríčinili tento stav vlastným hriechom, prestávame ľutovať samých seba a začneme vidieť nášho nepriateľa žijúceho v otroctve hriechu, a preto úpenlivo začneme prosiť za jeho záchranu. Modlíš sa za ľudí, ktorí ťa prenasledujú a opovržlivo sa k tebe správajú? Prosíš Boha, aby sa nad nimi zmloval a aby ich netrestal, aby sa im otvorili oči

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

a boli spasení skôr, než bude neskoro? Máš o nich srdečný záujem? To bolo presne to, čo priviedlo Pána Ježiša na svet a prečo na kríži prosil za tých, ktorí Ho tam pribili a mučili, aby im Pán Boh odpustil, lebo nevedia, čo činia.

Príhovorné modlitby sú vrcholom kresťanskej lásky. Keď hľadíme späť na požiadavky týchto posledných dvoch protikladov, vidíme deväť stupňov, na ktorých vrchole je príhovorná modlitba. Po prvé, nikdy nemáme sami preberať iniciatívu k zlému. Po druhé, nemáme sa mstiť za zlo druhých. Po tretie, máme zostať pokojní a po štvrté, máme strpieť bezprávie. Po piate, máme sa vzdať činiteľovi zla, nepriateľovi, vo väčšej miere než žiada. Po šieste, nemáme ho nenávidieť, ale máme ho milovať a činiť mu dobro a za deviate, máme za neho prosiť Boha.

Naša príhovorná modlitba je nielen vyjadrením lásky, ale je aj prostriedkom rastu. Je nemožné modliť sa za niekoho bez toho, aby sme ho milovali, a je nemožné pokračovať v modlitebnom úsilí bez toho, aby sme cítili, že naša láska rastie a zreje. Nesmieme

preto s modlitbou za nepriateľa čakať, až k nemu pocítíme lásku vo svojich srdciach. Musíme sa za neho začať modliť skôr, než si lásku k nemu uvedomíme. Láska je oveľa viac než pocity. Láska je činná. Ak zistíme, že niektorých ľudí nemáme radi, to nám nemusí pôsobiť starosti, pokiaľ s nimi zaobchádzame tak, akoby sme ich mali radi. Samozrejme, motívom nesmie byť pokrytectvo, ale skutočná láska. Samaritán v podobenstve Pána Ježiša pomohol zranenému Židovi, hoci ho nemusel mať rád, nebol mu sympatický.

Záver:

Láska Pána Ježiša prejavovaná k nepriateľom, k tým, ktorí Ho prenasledovali a mučili, bola zjavná v Jeho živote aj v živote Jeho učeníkov a počas stáročí aj v živote mnohých známych aj neznámych kresťanov. Z toho je jasné, že neobstojí výklad, že Kázeň na hore a toto prikázanie sa netýka kresťanov v súčasnosti, ale platí až pre budúcnosť, keď príde Božie kráľovstvo.

foto: V. Malý

Tento príkaz je pre nás a vyzýva nás k tomu aj apoštol Pavel v spomínanom výroku: „Keď je tvoj nepriateľ hladný, nakím ho chlebom, ak je smädný, napoj ho vodou, lebo tak mu zhrnieš žeravé uhlie na hlavu“ (R 12, 20). Máme milovať svojich nepriateľov, robiť dobre tým, ktorí nás nenávidia a modliť sa za tých, ktorí nás potupujú a robia nám zle. My znovuzrodení kresťania môžeme byť takí, lebo máme Ducha Svätého, ktorí nás k tomu vedie a môže nás to naučiť.

Keď konfrontujeme svoj každodenný život s týmto Slovom, zistujeme, že zlyhávame v milovaní nepriateľov, ale práve vtedy si môžeme uvedomiť, že Pán Boh dáva vyjsť nad nami slnku aj napriek nášmu zlyhaniu.

Nemysli si, že nie si kresťanom, ak tento typ života nežiješ v plnosti. Na druhej strane, Božia milosť nám nesmie byť lacnou vyhovorkou a ospravedlnením pre našu pohodlnosť, ľahostajnosť a neochotu žiť podľa Božích prikázání. Musíme byť zronení z toho, ako málo sa stále podobáme Kristovi, ako málo sme odlišní my, Boží synovia a dcéry, od detí tohto sveta. Zároveň musí horieť v našich srdciach túžba podobat sa viac a viac Kristovi, byť inými, zvláštnymi, byť Božím ľudom na tejto zemi, byť dokonalými. O tom, čo znamená byť inými, byť dokonalými, o našom povolaní k dokonalej odlišnosti v láske budeme uvažovať nabudúce.

Spracoval: Ján Szöllös

Naše dny tak rýchle plynú a opäť zde máme vánočný čas. Ano, toto obdobie je najkrásnejšie a to hlavne pro naše deti. Moc se těší. Tak mi to připadá, že snad již od prázdnin.

Již na konci září se objevují vánoční kolekce a adventní kalendáře. Vánoční výzdoba se odráží v šťastných očích našich dětí. Přibývající tma a s tím i rozsvícené svíčky ve večerním čase. Je to krásná příležitost si i doma společně večer více vyprávět.

Častokrát jsem se zamýšlela nad textem: Mt 15, 21-28. Je to příběh taky jedné, určitě milující maminky.

Milovala svoji dceru a toužila po tom, aby mohla být zdravá. Jistě jako kananejská žena musela o této možnosti slyšet. Všude se o Pánu Ježíši vyprávělo a ona přesně věděla, kdo On je a jak mnohým nešťastným lidem pomohl. Nenechala se zaradovat. Nyní má velikou naději. Hned běžela hledat a také našla. Volala a křičela: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Nepřestávala prosit za svoji dceru a víme, že nakonec jí její pevná víra dopomohla k uzdravení její holčičky. I když Pán Ježíš ukázal i na její hodnotu, že jsou jako národ až jako psi, kteří mají zbytky, přesto všechno této mamince pomohl. Nenechala se nijak urazit, odehnat, věděla, že Ježíš je jedinou pomocí. Také i my jsme jako ona z jiné národnosti, nejsme z vyvoleného izraelského národa, ale to nám vůbec nevadí. Víme, že pomoc Boží, která začala o Vánocích, je pro každého. Vyprávějte dětem tyto příběhy, které Pán Ježíš zažíval, jak jednal a co všechno dělal. Z každého příběhu se můžeme poučit. Přeji vám i tyto Vánoce zažít v Jeho lásce k vašim dětem, ale i k ostatním lidem.

Abychom nezapomněli na příběh, tak si dnes upečeme „Pší tlamičky“. Děti vám jistě rády pomohou.

Potřebujeme: 25 dkg tuku (másla), 25dkg hladké mouky, 1 vejce, půl sáčku prášku do pečiva.

Vytvoříme si těsto a z něho vyválíme placku asi 3 mm silnou a vykrajujeme kolečka střední velikosti, podle toho, jakou chcete velikost těch psích tlamiček.

Tato kolečka si hned naplníme ořechovou nádivkou: 10 dkg strouhaných ořechů, 10 dkg moučkového cukru, kakao na obarvení a jedno vejce. Vše si zamícháme a touto nádivkou plníme připravená kolečka a to tak, že nádivku dáme od středu koleček. Nedávejte si tam mnoho nádivky, aby vám nevytékala ven. Potom se celé kolečko přeloží na půl a kraje se malinko přitlačí. Zůstane malinko otevřené, jakoby se vytvořil psí tlamička a uvnitř je jazyk z té nádivky. Pečeme ve středně teplé troubě do růžova. Po upečení vypadají moc hezky a hned se obalují ještě teplé v moučkovém cukru smíchaném s vanilkou.

Dana Jersáková

SPRÁVY Z PAPUY NOVEJ GUINEY

Chvála Pánovi, lebo v ňom máme pevný základ, ktorý sa neotrasie. Od posledného zemetrasenia sme tu mali už len malé záchvevy a aj ja s Božou pomocou prechádzam cez všetko, čo ma tu stretáva. Pijem dažďovú vodu zo strechy, no niekedy mám pocit, že keď sa napijem, žalúdok mi chce povedať: „Toto už viac nerob!“ Dažďová voda je tu studená, a teplá je z potoka, ktorý je len povrchový a pramení v akejsi mokradi. Nakoniec sa to všetko mieša vo vodovodnej batérii. Pritom mi viackrát napadli Pavlove slová:

**„Nepi už iba vodu,
ale pre svoj žalúdok
a časté choroby
užívaj trochu vína“
(1Tim 5, 23).**

Ja som si to previedol na naše pomery a sem-tam si kúpim malú kolu alebo sprite, a keď je najhoršie, dám si bylinkové kvapky na žalúdok s obsahom etanolu, ktoré zatiaľ tiež zaberajú. Hľadám si postupne zvykne. Niektorí zahraniční

služobníci kvôli dezinfekcii namáčajú zeleninu na pätnásť minút do roztoku bielidla (Savo), keďže zelenina na trhu je často pred predajom umývaná v potoku. Takto vydezinfikovanú zeleninu potom opláchnu filtrovanou vodou a až potom ju jedia.

Vďaka Bohu, je veľa miestnych ľudí, ktorí prichádzajú, aby pracovali na preklade Božieho slova. Dokonca aj na vedenie tímu prekladateľov sú vystrojovaní už aj Papuánci. Chýba len to, ako prácu aj viedli školenia a prekladali. Nech Pán požehnáva ich prácu v ich domácej krajine. Jeden papuánsky kazateľ ma prosil o modlitby za mladých vzdelaných miestnych obyvateľov, ktorí by mohli pracovať na prekladoch Biblie.

Keď totiž rodina podporí niekoho, aby študoval, mladí majú potom záväzok túto podporu rodine vynahradiť.

Preto si častokrát vyberajú radšej prácu, ktorá je lepšie platená, ako prácu na preklade Biblie. Túžim po tom, aby tí, ktorí sa zapoja do prekladu, boli aj so svojimi rodinami viac požehnaní, aby si nemuseli hľadať inú sekulárnu prácu. SIL má za cieľ nielen prekladať, ale aj vzdelávať a pomáhať miestnej kultúre, aby prekvitala vo všetkých oblastiach. Na konferenciu UNESCO, ktorá sa konala asi pred týždňom, tentokrát v hlavnom meste PNG, pozvali aj tímy prekladateľov z našej organizácie pre etnografický prínos prekladu Biblie do jednotlivých jazykov.

Vďaka tomu sa mohli podeliť o svoje skúsenosti. Miestni zamestnanci, ktorí pracovali v SIL nielen ako prekladatelia, ale aj ako stavbári, stolári, IT pracovníci, údržbári či tlačiar, majú veľmi dobré referencie a pracovné návyky pre ďalšie zamestnanie. Je zaujímavé, že táto krajina je rozlohou 9,5-krát väčšia ako Slovensko, pričom do roku 2000 mala len niečo vyše päť miliónov obyvateľov. Rodiny tu mávali bežne aj pätnásť detí a jeden muž mal aj viacero manželiek. Vďaka priaznivej klíme sa tu plodiny pestujú celý rok. Hlavnými dôvodmi nízkeho

počtu obyvateľov boli choroby a vojny medzi jednotlivými etnikami. Existuje obraz namaľovaný na základe miestnej tradície, že ak boli dva kmene v konflikte, potrebovali niekoho, kto mohol tieto dva znepriatelené kmene zmieriť. Tento obraz sa stal naplno realitou v evanjeliu – skutočné zmierenie nastalo v Tom, ktorý zomrel nielen za odpustenie a zmierenie znepriatelených susedov, ale aj za to, aby títo ľudia našli odpustenie všetkých svojich hriechov, zmierenie s Bohom a večný život s Ním.

Vďaka Bohu, aj naše odborné práce postupujú. Dokumentáciu na stavebné povolenie generátorovej stanice sme zanesli s kolegom do hlavného mesta regiónu, vzdialeného asi tri hodiny cesty malými autobusmi. Regál na drevo v stolárskej dielni už realizujeme. Popritom pracujem na novej mape Ukarumpy, ktorá bude mať široké využitie. Ďalej ma čaká úprava miestnej kliniky, do ktorej by sme sa mali pustiť ešte tento týždeň. Od 16. decembra do začiatku januára tu bude celostredisková odšávka. Niektorí odchádzajú z Ukarumpy preč. Vraj sa tu dá ľahko pracovne vyhorieť. Stáva sa to hlavne zahraničným pracovníkom, čo som trochu v tvárach niektorých ľudí aj pobaľal. Možno nepoznajú Maxov šeststen. Max Kašparů, český kňaz a psychiater, zo svojej praxe opisuje, ako si udržať šesť stien, vďaka ktorým sa bude triasť každé vyhorenie :). Veľmi rád by som to tu s niekým zdieľal. Niekedy mám pocit, že z Božej milosti aj naša kultúra má v medzinárodnom prostredí veľa čo odovzdať. Zatiaľ to len tak okrajovo sledujem a túžim po tom, aby to bola Pánova služba, nielen moje myšlienky.

V pondelok a vo štvrtok ráno v rámci práce mávame hodinu biblického zamyslenia.

Niekedy cez prestávku papuánski chlapci vezmú gitaru a hrajú staré pesničky.

Ich nápev až nápadne rezonuje s tými, ktoré sme hrávali dávnejšie v našich kostoloch a spoločenstvách. Je to veľká príležitosť vzájomne sa povzbudiť a buduje to aj naše vzájomné vzťahy s kolegami. Dnes, ako každý štvrtok, sme mali na našom stavebnom oddelení biblickú hodinu, kde som sa mohol podeliť o svoje osobné svedectvo a krátke biblické zamyslenie. Bolo to veľmi požehnané a mal som z toho radosť. Mohol som smelo povedať evanjelium a potom som ešte púšťal krátke reklamné video o Slovensku. Teraz by všetci chceli prísť na Slovensko. Možno Pán bude vysielat služobníkov z Papuy Novej Guiney do svojej vinice po celom svete a k tomu im aj žehnám a povzbudzujem ich v tom. Okrem osobného svedectva som už predtým mal príležitosť hovoriť o tom, ako Pán Boh zachránil môjho ocka pred smrťou, a bolo to pre všetkých povzbudením. No nechcem, aby to ostalo len tak, a tak sa modlím aj za ďalšie príležitosti. Preto sa aj učim miestny úradný jazyk tok pisin. Občas sa mi už podarí sformulovať aj vlastnú vetu.

Ďakujem za vaše modlitby.

Pred asi dvoma týždňami sme sa stretli s bratmi a sestrami z neďalekého cirkevného spoločenstva v dedine Kamanankera vzdialenej odtiaľto približne štyri kilometre. Rozprávali sme

sa o službe cez dramatické umenie (scény), pričom sme si nechali čas na modlitby. Po dvoch týždňoch modlitieb sme sa včera znovu stretli a dohodli sa, že to vyskúšame. Pozvali ma v sobotu k nim, a ak nám Pán dovolí, budeme spolu nacvičovať evanjelizačné scény.

Môžete na nás myslieť na modlitbách, aby sa nám podarilo vymyslieť scény, ktoré sa hodia do kontextu miestnej kultúry, a aby sa nám ich podarilo dobre nacvičiť. Modlite sa, aby si ich Pán požehnal a nás vystrojil svojím slovom a mocou. Cez Vianoce toto cirkevné spoločenstvo plánuje evanjelizáciu vonku, nakoľko tu je stále 26 stupňov. Chceli by, aby som išiel s nimi.

Ešte neviem, čo to bude znamenať, ale povedal som na všetko: No problem, mi olrajt. Verím, že ste pri čítaní týchto riadkov boli povzbudení.

Ak by ste sa chceli pridať do modlitebného tímu, kliknite na nasledujúci odkaz vo svojom mobile a vďaka tomu získate prístup do WhatsApp skupiny: <https://chat.whatsapp.com/HvyOiTUpm5TA2BlyS1Jooq>.

Ďalej prikladám odkaz na FB stránku: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100080982069638>.

Bankové spojenie pre účely tejto služby: Prima banka, Číslo účtu: **4440006607/3100**, IBAN: **SK10 3100 0000 0044 4000 6607, VS 271**

Fio banka, číslo účtu: **2600711171/8330**, IBAN: **SK84 8330 0000 0026 0071 1171, VS 271**

Ďakujem Vám za Vašu podporu a povzbudenie, s prianím Božieho požehnania.

Pavel Šrankota

DOVOLENKA NA LIPTOVE NÍZKE TATRY,
4 – 6 osôb, 5 minút od Lipt. Mikuláša
chata-efatha.business.site
spefatha@gmail.com,
00421949121390

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

Ve dňoch 20. a 21. 10. 2023 sa v centru Immanuel konalo výjezdňé setkáňí odborů BJB ČR a Výkonného výboru (VV) BJB ČR. Stejně jako v loňském roce, i nyní bychom rádi seznámili čtenáře Rozséváče plány a potřebami jednotlivých odborů. Proto jsme první otázky položili tajemníku VV BJB ČR, br. Janu Jackaničovi a dále zástupcům jednotlivých odborů.

VV BJB ČR

Které odbory se v letošním roce jednání zúčastnily?

Setkáňí se zúčastňíli spolupracovníci všech našich odborů - odboru mládeže, misijního, pro manželství a rodinu a sesterského odboru.

Co bylo hlavním tématem jednání?

Společně jsme plánovali, modlili se a sdíleli o tom, co nás ve službě BJB i jednotlivých odborů čeká.

Jaké bylo vaše očekávání na začátku jednání?

Nejde o nějaké konkrétní očekávání, pro nás je důležité, že máme **touhu spolupracovat**, hledat, kde se můžeme podpořit a povzbudit a navzájem si pomoci.

Co jste poznali během jednání a jakým způsobem se plnily cíle vašeho jednání?

Viděli jsme, že nám všem záleží na společné službě. A že **není samozřejmostí**, že jsou všichni ochotní se potkat a takto spolupracovat. Je to pro nás velké povzbuzení i závazek.

Odbor pro manželství a rodinu

Co může odbory posílit?

Vědomí toho, že každý z nás dělá jen určitou část celku (ať už se jedná o službu odborů i Výkonného výboru) a že společně můžeme našim sborům sloužit lépe, než každý z nás jednotlivě.

Jan Jackanič

ODBOR SESTER

Jaký přínos a užitek pro váš odbor z jednání na výjezdňím setkáňí vyplynul, co vidíte jako důležité, co může přinést odboru do budoucna?

Přínos a užitek společného setkáňí odborů a VV vnímám v hodnotě společně stráveného času, a to jak vzájemným poznáváním, duchovním sdílením, předáváním si zkušeností a především povzbuzením od bratří z Výkonného výboru.

Odbor sester

Bratr Pavel Coufal nás oslovil z důvodu nemoci přes ZOOM Božím slovem z 2 K 3, 18: „**Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně.**“

Bratr Jan Jackanič poté představil dlouhodobý výhled pro BJB. Po rozhovorech s br. tajemníkem jsme my, sestry, prožívaly jednotu, podporu a vzájemnou vděčnost jeden za druhého a utvrzení v tom, že práce na společném Božím díle v naší BJB má s Boží pomocí smysl i budoucnost.

Odbor sester již spolupracuje a věřím, že se i nadále bude propojovat především s Odborem pro manželství a rodinu.

Mohla bys nám přiblížit plán odboru sester na rok 2024?

Jak Pán Bůh dá, v příštím roce plánujeme uspořádat tato setkání:

24. února 2024 se v Šumperku bude konat **regionální setkání sester z Moravy**. Tématem „**Jak budovat obecnství, které uzdravuje**“ nás provede sestra Iva Kernová.

Od 1. – 3. května 2024 se v **Litoměřicích** uskuteční setkání bývalých výborů Odboru sester ČR a SR. Následně pak bude na tomto místě pokračovat od **3. – 5. května celostátní konference sester ČR a SR**.

Rádi bychom ještě na podzim pozvaly **manželky kazatelů** na společné setkání. Termín zatím není stanoven.

Co by odboru v současné době nejvíc pomohlo a co vás nejvíc bolí?

Jako Odbor sester ČR pracujeme v jiné realitě než výbor předešlý. Předsedkyně i tajemnice tuto službu vykonávají nad rámec svých plných úvazků v civilním zaměstnání, což je časově náročné. Jakkoli jsme přijaly tuto službu jako povolání od Pána Ježíše a rádi v ní spolu s ostatními sestrami z výboru chceme stát, tak využívám této příležitosti a **prosím sestry z našich sborů, aby nás nesly na svých modlitbách**.

Chtěla bys říci něco, na co jsem se nezeptala?

Ano, naší touhou je, aby **sestry v každém sboru objevily krásu či dar vzájemného sesterského obecnství**, které plyne z toho, že jsme se **díky oběti Pána Ježíše Krista staly součástí Boží rodiny**. Tedy společně nejen něco tvořit, pracovat, sloužit, ale i **vzájemně se duchovně sdílet a modlit se spolu jedna za druhou**.

Jana Pospíšilová, vedoucí odboru sester BJB ČR

ODBOR PRO MANŽELSTVÍ A RODINU

Jaký přínos a užitek přineslo jednání vašemu odboru? Co vidíš jako důležité, co může přinést odboru do budoucna? Přínosem těchto setkání je už jenom to, že se vidíme tváří v tvář a můžeme se osobně sdílet mezi sebou jak v rámci jednotlivých odborů, tak i všichni společně. **Můžeme se navzájem povzbudit i motivovat do další služby**. Na těchto setkáních si cením vyjití z určité izolovanosti jednotlivých služeb a možnosti **nahlédnout na naši jednotu jako funkční organismus**, kde jednotlivé údy mají své místo. Pro naši další

Odbor misijní

službu to v některých oblastech přináší možnost synergie (znamená spolupráci, kdy výsledný účinek současně působících složek je větší než souhrn účinků jednotlivých složek. Pozn. red.) a **spolupráce mezi odbory**.

Mohl bys nám přiblížit program, který plánujete na rok 2024?

Chceme se i nadále věnovat programům, které se již staly součástí naší služby. Jedná se zejména o **Motivační víkendy**

pro manželské páry – moduly I až IV, Konference pro rodiče na Moravě i v Čechách, Vzdělávací konference a další.

Rádi bychom v širším měřítku zasáhli lidi z naší okolní společnosti a i za tímto účelem rozšíříme naši prezentaci na sociálních sítích.

Co by odboru v současné době nejvíc pomohlo a co vás nejvíc bolí?

Nedokážu říct o něčem, že by to pomohlo nejvíce. Myslím si však, že je více věcí, které by nám prospěly. Například nové webové stránky, jejichž součástí bude i administrace přihlášek a kontaktů. Disponujeme stovkami kontaktů a jejich víceméně ruční třídění a používání je pro nás náročné. Na tom již

Odbor mládeže

pracujeme a těšíme se na nový web a administrací systém. Další věcí, za kterou se modlíme, je rozšíření našeho týmu o nové spolupracovníky. A v neposlední řadě potřebujeme posílit financování jednotlivých našich aktivit, protože ceny materiálů a služeb jdou vysokým tempem vzhůru. A co nás nejvíc bolí? No, někdy je pro nás silně frustrující, když zjišťujeme, jak těžce se dostávají informace od nás k jednotlivým členům sborů. V tom bychom chtěli požádat vedoucí našich sborů, aby zprostředkovali pozvání na akce našeho odboru se stejnou vervou, jako by to byly akce jejich vlastní.

Chtěl bys říci něco, na co jsem se nezeptala?

Ještě stojí za připomenutí, že o dobrá manželství a pevné rodiny zápasí i lidé mimo církev. **Jako křesťané však máme výhodu, že můžeme manželství i rodiny postavit na pevném základu Ježíši Kristu**. Takže využijme i tento most – službu manželstvím a rodinám – ke **zvěstování evangelia nevěřícím přátelům**. Rozhodně jim máme co nabídnout.

Na závěr bych rád poděkoval všem, kteří se za naši službu modlí, povzbuzují nás a finančně náš odbor podporují. Přehled všech akcí odboru pro školní rok 2023/24 můžete najít na webové stránce: www.radispolu.cz

Marek Žitný, vedoucí Odboru pro manželství a rodinu.

Rozhovory vedla Marie Horáčková

Odbory sester ČR a SR

DUCH SVATÝ JE MNOHEM BLIŽŠÍ

Spousta mládežníků z Česka a Slovenska se ve dnech 27. 10.–29. 10. zúčastnila letošní konference mládeže. Konala se v biskupském gymnáziu Brno a pořádal ji odbor mládeže v čele s br. Pavlem Mrázkem.

Letos přijelo ne 100, ne 200, ale přes 300 účastníků, a s takovým pořádným číslem byla i pořádná duchovní obživa! Hlavním tématem totiž byl Duch svatý, o kterém nám mohl hovořit náš hlavní řečník Dave Patty, který posledních 28 let žije v Česku, předtím strávil 10 let v Německu. Už krásných a požehnaných 30 let se věnuje přípravě vedoucích mládeže a vedení národních

mládežnických hnutí v Evropě a navíc působí také jako vedoucí organizace Josiah Venture.

Téma konference o Duchu svatém bylo rozděleno do tří hlavních přednášek: Duch svatý a ty, Tvoje mysl a Duch svatý, jak být naplněn Duchem svatým. Tyto přednášky si můžete i vy přehrát z pohodlí domova na YouTube kanále odbor mládeže BJB.

Ale pozor přátelé, to nebylo vše! Odbor mládeže nám zajistil takový výběr seminářů, že si mohl vybrat úplně každý a taky bylo

z čeho vybírat, když jich bylo celkem 14, rozdělených do 4 bloků na témata od správcovství času, přes evangelizaci až po problematiku gender chaosu v této době, atd. A pro zájemce byla připravena i evangelizace v praxi v ulicích Brna vedena Michalem Krchňákem. Více si můžete přečíst přímo na stránkách ODM (mladej.net). Program byl vždy příjemně prokládán chválami, o které se tentokrát postaraly mládeže: BJB Brno, BJB Šumperk a BJB Suchdol nad Odrou, kterým děkujeme! Bylo to úžasné. Také bych rád zmínil a poděkoval za skvělý večer chval, který vedla právě mládež se Suchdole nad Odrou, ještě jednou děkujeme.

Pro akční mládežníky byly dostupné deskové hry a pro ty ještě akčnější byly připraveny i sporty. Mládežníci si tak zasoutěžili ve stolním tenise a ve fotbale.

A aby nám udělal odbor mládeže ještě větší radost, byla pro nás vždy dostupná kavárna s občerstvením a buchtami, které zajistili dobrovolníci. O hlavní jídlo se postaraly kuchařky ze školy, které vykonaly báječnou práci a díky nim jsme nebyli hladoví ani fyzicky. Děkujeme tak za jídlo celkově.

Zeptal jsem se pár účastníků: **Co nejdůležitějšího si z konference odnášíš do svého života?**

„Hmm... asi to, že Duch svatý je stejně velký jako Otec a Ježíš. Předtím jsem na Ducha docela zapomínala. A taky to, že máme příkaz být naplněni Duchem, není to, že bychom byli naplněni jenom někdy, ale máme v Duchu chodit.“

Nela Faltová, mládež Litoměřice

„Nejdůležitější myšlenku, co si odnáším z konference je, že pokaždé, když nám naše mysl bude říkat špatné věci, máme se obrátit hlavou k Duchu, a zeptat se Ho, co je pravda.“

Jáchym Surma, mládež Vysoké Mýto

„To, že kolikrát posloucháme sebe a ne Ducha svatého a měli bychom otočit hlavu a naslouchat Duchu svatému, protože Pán s námi má plán a On ví, co je pro nás nejlepší.“

Ondřej Bednář, mládež Blansko

„To nejdůležitější, co si z konference odnáším, je, že Duch svatý je mnohem bližší a mnohem víc přítomný v mém běžném životě, než jak mi to někdy připadá. Taky si odnáším povzbuzení a potěšení z toho, že jsem součástí Boží rodiny, kde tolik lidí má stejnou lásku k Bohu jako já.“

Milka Benešová, mládež Olomouc

„Jelikož nejsem v baptistickém prostředí moc dlouho, tak jsem velmi uvořil téma o Duchu. Celkově jsem měl jen lehké povědomí o tom, že existuje, ale díky hlavním slovům nyní vím, jak k Němu mluvit, jak naslouchat a jak velkou změnu dokáže do našeho života přinést.“

Adam Bušina, mládež Brno

Z mého osobního pohledu byla konference velmi povzbuzující, vždy mě potěší vidět tolik mladých lidí, kteří mají tu stejnou prioritu, a to Ježíše Krista. Je skvělé si připomenout, že i Duch svatý, ač je někdy námi opomíjen, je důležitou částí trojedinosti Boha. Jsem tak rád, že naplnil srdce nás všech, kteří jsme tam mohli být.

Nakonec bych rád zakončil veršem **Rimanům 8, 14–15:**
„Všichni, kdo se nechávají vést Božím Duchem, jsou Boží děti. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!“

Jan Bednář, BJB Blansko

MAUREEN SA VĎAKA VZDELANIU ZMENIL ŽIVOT

integra

Potulujú sa na uliciach. Ich rodiny sa ich vzdali, alebo rodičov ani nepoznajú. Hladné, smädné, bez strechy nad hlavou, bez možnosti chodiť do školy. V našich projektoch na podporu vzdelávania v Afrike sme takýchto príbehov detí spoznali veľmi veľa. Vďaka ľuďom ako „mama Lucy“ sa však mnohé z týchto drsných príbehov končia šťastne. Príbeh Maureen je jedným z nich. Práve Lucy ju priviedla do detského domova Praise Gate, ktorý v Nairobi v Keni zriadila. Vďaka tomu Maureen prežila, vyštudovala a osamostatnila sa.

Malé dievčatko mohlo chodiť do školy

Malá Maureen mala vtedy len deväť rokov a aj vďaka dlhoročnej podpore zo Slovenska dostala šancu na lepší život. Práve jej podporovateľky Mirka a Janka ju na diaľku sprevádzali až do dospelosti. Z našich dlhoročných skúseností vieme, že to, čo môže reálne meniť životy týchto detí, je vzdelanie. Paradoxne sú však škola a vzdelanie v chudobných mnohopočetných rodinách skôr výnimkou.

Maureen vyštudovala a osamostatnila sa

Maureen mala veľké šťastie. Vďaka pravidelnej finančnej podpore mohla doštudovať strednú školu a potom aj vyššiu odbornú školu. Vybrala si odbor módné návrhárstvo a krajčírstvo. Slávnostné promócie a certifikát boli bodkou za štúdiom, tak potrebným pre jej budúcnosť. Teraz má vďaka

tomu šancu prežiť, osamostatniť sa a postaviť sa na vlastné nohy.

Zákazníci už začali Maureen vyhľadávať a pribúda jej práca – šitie na zákazky. Keďže má teraz stabilný príjem, môže si dovoliť aj vlastné bývanie. Je veľmi šikovná a ľudia ju majú radi.

Na Maureen sme veľmi hrdí

„Keď som stretla Maureen, bola vtedy už vďaka podpore zo Slovenska na strednej škole. Všetky tieto príbehy detí z ulice sú veľmi silné. Máme veľkú radosť, že Maureen, ktorá žila ako dieťa na ulici, má dnes svoj mini biznis a stojí na vlastných nohách. Je krásne vidieť takýto príbeh, keď sa človek, ktorý ako dieťa nemal nijakú šancu, môže začleniť do spoločnosti. Na Maureen sme veľmi hrdí,“ hovorí Lucia Pagáčová, koordinátorka programu Podpory detí v Nadácii Integra.

Zmeňte deťom život

Pomôžte spolu s nami meniť životy detí. Darujte deťom vzdelanie, ktoré im otvorí cestu za lepším životom. Len tak sa môžu vymaniť z generáčnej chudoby a zmeniť k lepšiemu budúcnosť sebe aj svojim rodinám.

WWW.INTEGRA.SK

NOVÁ EDICE DĚTSKÝCH KNIH HISLAND

Hledáte ještě drobný dárek na Vánoce? Takový, který vaše děti nasměruje blíže ke Kristu? Nechte se inspirovat novou edicí dětských knih Hisland z nakladatelství Návrat domů. Kromě oblíbených titulů Survival, Boží wifina a interaktivní knihy Baterka, které jsme představili v minulých číslech Rozsěvače, se nabídka dětských knih rozšířila o další tři tituly! Novinky, které vás na první pohled zaujmou krásnými ilustracemi, se jmenují Boží skvělý nápad, Zahrada, opona, kříž a Přítel, který odpouští. Všechny jsou zpracované pro věk 4–8 let. Kniha Boží skvělý nápad dětem vysvětluje celé evangelium. Hravě a jednoduše. Titul Zahrada, opona, kříž (jak již samotný název napovídá) názorně a srozumitelně propojuje Starý a Nový zákon. Nejedno dítě po jejím přečtení řekne „aha“. Poslední ze série – kniha Přítel, který odpouští ukazuje na Ježíšův charakter, který nás přijímá, i když opakovaně selháváme. Každá z knih má jiné poselství a všechny stojí za to mít! Navíc jsme si jisti, že to bude celé sérii ve vaší knihovně moc slušet.

A pokud již tyto knihy máte, i pro vás máme novinku! Česká autorka Alžběta Špičáková vydává v Hislandu v těchto dnech

svoji prvotinu – miloučkový příběh s překvapivým koncem. Kdo máte rádi styl Maxe Lucada, jistě si tuto knihu, která v sobě nese skryté evangelium, zamilujete. Ukázkové ilustrace, které zde přikládáme, vás zaručeně vtáhnou do pánovy dílny, kde se celý příběh odehrává... Všechny dětské knihy najdete na našich stránkách www.hisland.cz, www.navrat.cz a www.gimel.cz.

Blanka Ježková,
Návrat domů, Hisland

VÁNOCE Nedávno jsem slyšela kázání o Vánocích. Řeknete si: „Nic tak zvláštního v době Vánoc.“ Zaujalo mě kvůli rozbíjení ořechů. Nevím jak vy, ale sama vím, jak se mi před Vánoci nechce rozbíjet ořechy, které ale potřebujeme k pečení cukroví. Připomnělo mi to náš duchovní život, a také jakou práci s námi má náš Pán. Tedy, nejprve musíme ty ořechy sehnat. Mnozí už nežijeme ve starých domech, kde stál vždy uprostřed dvora ořech. Mělo to svůj důvod, který znaly naše babičky. Ořechy jsme tedy nakoupili a teď čekají, až se odhodláme k jejich rozbíjení. Skořápka některých ořechů bývá tvrdá, špatně se rozbíjejí, některé jdou rozbít lehce. Teprve až se nám podaří rozbít tvrdou skořápku, dostaneme se k jádru, které však musíme nejprve vydolovat a nakonec pomlít. Sypké ořechy musíme vmíchat do těsta, přidat další ingredience, ručně zpracovat, vyválet, položit opatrně na plech, vložit do rozehřáté trouby, hlídat, aby se to nepřipálilo. Potom teprve z toho může vzniknout něco voňavého

a dobrého, co každému chutná. Ale nejdřív to předpokládá naši poslušnost. Jak k rozbíjení fyzické skořápky, tak i té duchovní. Být věrný. V listu Zjevení 3, 8, čteme: „Vím o tvých skutcích. Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel“. Dále čteme od 10. verše: „Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země. Přijdu brzy, drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavřín vítěze.“

Ve sboru ve Filadelfii se jim vyplatila tvrdá práce s rozbíjením své vlastní (duchovní) „skořápky“. Vytrvali, vydrželi všechna úskalí a trápení, zůstali věrní, pevně se drželi lásky a odhodlanosti i ve zkouškách, byli poslušní. Pán se jim představil a ujistil je ve své lásce. Řekl: Neboj se, že budeš trpět, je to odměřené, na mne se můžeš spolehnout. Pán sleduje naši práci, náš všední život a ujistuje nás o své absolutní moci. U Něj vždy existuje řešení. Jen musím být na Něm plně závislá. Potom může být život s Pánem potěšením a radostí. Přejeme vám potěšení a radost ve společenství s Pánem Ježíšem Kristem nejen o Vánocích, ale i ve všedních dnech, které nás po Vánocích čekají.

Za Redakční radu Rozséváče Marie Horáčková

EXULANTSKÉ VÁNOCE A VELIKONOCE

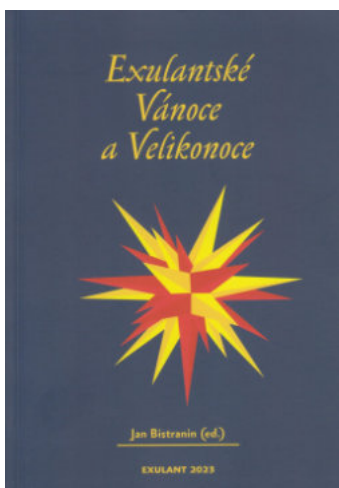
Spolek Exulant letos vydal sborník vzpomínek, jak se v exulantských sborech slavily dva nejznámější křesťanské svátky, Vánoce a Velikonoce. Autorů statí a vzpomínek psaných přímo pro tuto knihu je více než třicet a kdybychom připočítali i autory starých textů a kázání, celkem jich bude kolem padesáti. Na knize je to poznat, má přesně 500 stran. Vznikla tak rozmanitá antologie textů z různých dob i míst. Co bylo důvodem jejího sepsání, to objasňuje její editor Jan Bistranin, předseda spolku: „V době covidových Vánoc 2020... Z paměti se vynořily vzpomínky na stromky ozdobené papírovými ‚zelovskými‘ hvězdičkami a vyprávění příbuzných i dalších známých...

Zároveň jsem si uvědomil, že naprostá většina oněch vyprávěcích už mezi námi není. A že by snad stálo za pokus, zachytit něco z toho jak vánoční a velikonoční dobu prožívaly minulé generace potomků pobělohorských exulantů pro víru. Obrátil jsem se na odborníky i na pamětníky a jsem vděčen, že někteří můj nápad podpořili svými pracemi a vzpomínkami. Největší dík patří Editě Štěrňákové za všestrannou pomoc...“

Kniha se skládá z pěti velkých částí a každá z nich začíná vhodným biblickým citátem a černobílým obrázkem ze staré postily či modlitební knížky. Citáty jsou v překladu Kralických, čímž evokují dávný písňový povzdech: „Nevzali jsme s sebou nic, po všem je veta, jen Bibli Kralickou a Labyrint světa.“ Úvod knihy patří básním již zesnulého Pavla Smetany, emeritního synodního seniora ČCE a druhého předsedy spolku. Stručně o jednotlivých částech. I. „Biblická zvěst a svátky“: evangelický farář Ondřej Macek ve dvou člancích přibližuje dějinné pozadí svátků a zčásti je též vykládá (zatím bez exulantů). O vánoční a velikonoční písňové tvorbě exulantů píše literární historik Jan Malura. „Labyrintem světa“ nás provede historička Edita Štěrňáková; čtenář se s moravskými misionáři ocitne na Labradoru, vzápětí na Surinamu. Ve II. části „Obrazy z dějin“ si přiblížíme Čechy kolem roku 1400 a pozdější události, vybírám Vánoce 1621 v Praze, 1721 ve vězení v Černilově, Velikonoce 1733 na cestě do Gerlachsheimu a Vánoce 1781 v Javorníku na Moravě – „po mnohých utrpeních radostné“; toho roku byl totiž vydán patent zvaný toleranční. Jaká byla konkrétní kázání z těch dávných dob, na to odpovídá III. část „Několik kázání a povzbuzení, která četli nebo vyslechli exulanti a jejich potomci“. Obsahuje tři kázání z let 1760 a 1789 z Českého Rixdorfu a Berlína, také kázání Jana Huša, Jana Amose Komenského a několika kazatelů z 16. až 18. století. Ve IV. části „Řada vzpomínek na svátky v exulantských sborech“ pamětníci popisují svátky ve Slezsku, v Zelově, na Volyni a na jižní Ukrajině. V. část „Jiná doba a nové poměry“ – to už jsme po 2. sv. válce na různých místech socialistického Československa a v polském Zelově. V obrazové příloze na konci knihy nalezneme mapy exulantských sborů, barevné skeny starých kancionálů a rukopisů kázání z Archivu Jednoty bratrské v Berlíně, dále obrázky a fotografie exulantských kostelů.

Kdo se zajímá o dějiny pobělohorského exilu, pro toho četbou sborníku získají zase na další platičnosti. Zároveň se tím, jak se kniha soustředí na dva všeobecně slavené svátky, může stát i vhodným seznámením „pro začátečníky“. Co tedy čtenáři popřát? „Snad i další generace v nich najdou něco zajímavého ze života předků a třeba i něco inspirujícího pro vlastní životy.“

Pavel Čáp

CENA ROZSÉVAČE NA ROK 2024

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2, 40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK350900000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59, 10 Kč/kus).

Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Variabilní symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, Výkonný výbor v ČR, Vinohradská 68, 130 00 Praha 3, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: IBAN SK350900000000011489120, SWIFT: GIBASKBX

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Téma ročníku 2023: Cirkev ako Božia rodina

Témata příštích vydání Rozséváče/Rozsieváča

12/23 – Cirkev ako Božia rodina, *kde sa pripravujeme na spoločný večný život*
Uzávierka do 25. 10. 2023

1/24 – Portrét křesťana
Kto je blahoslavený
Uzávierka do 10. 11. 2023

NABÍDKA UBYTOVÁNÍ

v rodinném domě, pro 6 – 8 osob.
Ubytování je v obci **Vikýřovice** na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou. Možno přijet i přímým vlakem Brno - Šumperk. Jsme v podhůří Jeseníků - tudíž blízko do hor (lyže v zimě, cyklo a pěší turistika v létě). Parkování možné na pozemku.
Více informací na tel. č.:

+420608451995

e-mail:

vera.jersakova@centrum.cz

SVOU MOCÍ, PANE

František Zelinka

Svou mocí, Pane
oděj mne,
když v tomto světě
musím žít –
přes oheň, vody
hluboké
Ty velíš jít.

Nauč mne, Pane
tichým být,
když v mnohém boji
klesám již –
pozvedni, Pane
rámě mé,
chci dále jít.

Když temno houstne
kolem mne
a cíle cesty
nevidím –
buď světlem, Pane
krokům mým,
ať nezbloudím.